

Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu

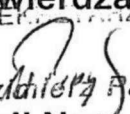
742[02] /SZ/MENiS/2002.01.31

MODUŁOWY PROGRAM NAUCZANIA

KOSZYKARZ – PLECIONKARZ

742 [02]

Zatwierdzam
PODSEKRETARZ STANU

Włodzisław Paszyński

Minister Edukacji Narodowej i Sportu

Warszawa 2002

Autorzy:

mgr inż. Renata Gołgowska
mgr inż. Stanisław Gryk

Recenzenci:

mgr Zdzisław Stanek
prof. dr hab. Stefan Szczukowski

Opracowanie redakcyjne:

dr Grzegorz Rycharski

Spis treści

Wprowadzenie	4
I. Założenia programowo-organizacyjne kształcenia w zawodzie	
1. Opis pracy w zawodzie	7
2. Zalecenia dotyczące organizacji procesu dydaktyczno – wychowawczego	9
II. Plany nauczania	17
III. Moduły kształcenia w zawodzie	
1. Podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa	18
Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska	24
Posługiwanie się terminologią z zakresu technologii koszykarstwa - plecionkarstwa	27
Rozpoznawanie gatunków i odmian wierzby krzewiastej oraz innych surowców i materiałów stosowanych w produkcji koszykarsko - plecionkarskiej	30
Wykonywanie prac związanych z pozyskiwaniem, przetwarzaniem i uszlachetnianiem wikliny	33
Wykonywanie pomocniczych prac stolarskich i tapicerskich	36
Posługiwanie się normami i dokumentacją wyrobu	39
Magazynowanie, pakowanie i transport wyrobów	42
2. Technologia prac koszykarsko - plecionkarskich	45
Wykonywanie prac przygotowawczo - wykończeniowych związanych z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko-plecionkarskich	49
Wykonywanie prac związanych z produkcją wyrobów koszykarsko -plecionkarskich	53
Wykonywanie wyrobów z zastosowaniem peddigu, rotangu, trawy morskiej, słomy i innych materiałów	58
Wykonywanie napraw i renowacji wyrobów koszykarsko -plecionkarskich	62

3. Aranżacja wnętrza, technologia wytwarzania wyrobów dekoracyjnych	66
Wykonywanie prac przygotowawczo-wykończeniowych związanych z projektowaniem i wytwarzaniem wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza	70
Wytwarzanie dekoracyjnych wyrobów plecionkarskich	75
Aranżacja wnętrza, projektowanie i wykonywanie elementów wystroju	79

Wprowadzenie

Celem kształcenia w zawodzie jest przygotowanie aktywnego, mobilnego i skutecznie działającego pracownika gospodarki.

Efektywne funkcjonowanie na rynku pracy wymaga przygotowania ogólnego, opanowania podstawowych umiejętności zawodowych oraz kształcenia ustawicznego.

Absolwent współczesnej szkoły powinien charakteryzować się otwartością, wyobraźnią, zdolnością do ciągłego kształcenia się i doskonalenia oraz umiejętnością oceny swoich możliwości. Wprowadzenie do systemu szkolnego modułowych programów nauczania ułatwi osiągnięcie tych celów. Kształcenie modułowe, w którym cele i materiał nauczania są powiązane z realizacją zadań zawodowych, umożliwia:

- przygotowanie ucznia do wykonywania zawodu, głównie przez realizację zadań zbliżonych do tych, które są wykonywane na stanowiskach pracy,
- korelację i integrację treści kształcenia z różnych dyscyplin wiedzy,
- opanowanie podstawowych umiejętności zawodowych.

Kształcenie modułowe charakteryzuje się tym, że:

- proces uczenia się dominuje nad procesem nauczania,
- uczeń może podejmować decyzje dotyczące kształcenia zawodowego w zależności od własnych potrzeb i możliwości,
- rozwiązania programowo-organizacyjne dają możliwość kształtowania umiejętności zawodowych różnymi drogami,
- umiejętności opanowane w ramach poszczególnych modułów dają możliwość wykonywania określonego zakresu pracy,
- wykorzystuje się zasadę transferu wiedzy i umiejętności ,
- programy nauczania są elastyczne, poszczególne jednostki można wymieniać, modyfikować, uzupełniać oraz dostosowywać do poziomu wymaganych umiejętności, potrzeb gospodarki oraz lokalnego rynku pracy.

Realizacja modułowego programu nauczania zapewnia opanowanie przez uczniów umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia w zawodzie oraz przygotowanie do kształcenia ustawicznego.

W pracach nad doбором treści kształcenia i konstruowaniem programu nauczania w układzie modułowym została wykorzystana dostępna literatura, doświadczenia polskie i zagraniczne, a zwłaszcza metodologia Międzynarodowej Organizacji Pracy (MES). Według metodologii MES zostały opracowane programy szkolenia dorosłych w ramach projektu TOR#9, którego celem było między innymi zwiększenie mobilności zawodowej osób dorosłych.

Modułowy program nauczania składa się z zestawu modułów kształcenia w zawodzie i odpowiadających im jednostek modułowych, wyodrębnionych na podstawie określonych kryteriów, umożliwiających zdobywanie wiedzy oraz kształtowanie umiejętności i postaw właściwych dla zawodu. Jednostka modułowa stanowi element modułu kształcenia w zawodzie, obejmujący logiczny i możliwy do wykonania wycinek pracy, o wyraźnie określonym początku i zakończeniu, nie podlegający zwykle dalszym podziałom, a jego rezultatem jest produkt, usługa lub istotna decyzja.

W strukturze programu wyróżnia się:

- założenia programowo-organizacyjne kształcenia w zawodzie,
- plany nauczania,
- programy modułów i jednostek modułowych.

Moduł kształcenia w zawodzie zawiera: cele kształcenia, wykaz jednostek modułowych, schemat układu jednostek modułowych, literaturę.

Program jednostki modułowej zawiera: szczegółowe cele kształcenia, materiał nauczania, ćwiczenia, środki dydaktyczne, wskazania metodyczne do realizacji materiału nauczania, propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia.

Schemat korelacji modułów i jednostek modułowych (dydaktyczna mapa programu), zamieszczony w założeniach programowo-organizacyjnych, umożliwi uczniowi wybór ścieżki edukacyjnej, w zależności od predyspozycji, intelektualnych możliwości oraz wcześniej uzyskanych i potwierdzonych umiejętności.

W programie przyjęto system kodowania modułów i jednostek modułowych, zawierający elementy:

- symbol cyfrowy zawodu, zgodnie z obowiązującą klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego
- symbol literowy, oznaczający grupę modułów:
 - O – dla modułów ogólnozawodowych
 - Z - dla modułów zawodowych
 - S - dla modułów specjalizacyjnych
- cyfra arabska dla kolejnego modułu w grupie i dla kolejnej wyodrębnionej w module jednostki modułowej.

Przykładowy zapis kodowania modułu:

742[02].O1

742[02] - symbol cyfrowy zawodu: koszykarz - plecionkarz

O1 - pierwszy moduł ogólnozawodowy: podstawy koszykarstwa – plecionkarstwa

Przykładowy zapis kodowania jednostki modułowej:

742[02].O1.01

742[02] - symbol cyfrowy zawodu: koszykarz - plecionkarz,

O1- pierwszy moduł ogólnozawodowy: podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa

01 - pierwsza jednostka modułowa wyodrębniona w module O1: przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

I. Założenia programowo-organizacyjne kształcenia w zawodzie

1. Opis pracy w zawodzie

Typowe stanowiska pracy

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie koszykarz - plecionkarz może być zatrudniony w zakładach pracy:

- w dziale przetwórstwa wikliny,
- na stanowiskach produkcyjnych i usługowych,
- w pracowni wzornictwa i projektowania wyrobów,
- w dziale wykończania i pakowania wyrobów oraz w magazynie,
- w dziale stolarskim przy wykonywaniu prac pomocniczych, jak: formy, szablony, ramy,
- na stanowiskach produkcji mebli wyplatanych,
- w dziale tapicerskim przy wykonywaniu nieskomplikowanych prac tapicerskich na potrzeby pracowni koszykarsko - plecionkarskich.

Zadania zawodowe

Podstawowe zadania zawodowe koszykarza - plecionkarza obejmują:

- wykonywanie prac związanych z uprawą, pozyskiwaniem i przetwarzaniem wikliny,
- wykonywanie pomocniczych prac stolarskich i tapicerskich na potrzeby pracowni koszykarsko - plecionkarskich,
- sporządzanie dokumentacji rysunkowej i technologicznej,
- wykonywanie prac koszykarsko - plecionkarskich związanych z produkcją, naprawą i renowacją wyrobów,
- wykonywanie wyrobów z materiałów egzotycznych,
- wykonywanie prac związanych z konserwacją, magazynowaniem, pakowaniem oraz transportem materiałów i wyrobów,
- ocenianie jakości oraz przydatności materiałów i wyrobów,
- wytwarzanie wyrobów dekoracyjnych,
- wykonywanie prac związanych z aranżacją i wystrojem wnętrza,
- wykonywanie usług zgodnie z potrzebami rynku,
- określanie kosztów produkcji, wykonywanie podstawowych rozliczeń.

Umiejętności zawodowe:

W wyniku kształcenia w zawodzie absolwent szkoły powinien umieć:

- określać wymagania dotyczące uprawy wikliny,
- rozróżniać gatunki i odmiany wierzby plecionkarskiej oraz inne surowce i materiały stosowane w produkcji,

- prowadzić proces przetwarzania i uszlachetniania wikliny oraz innych materiałów stosowanych w plecionkarstwie,
- organizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- dobierać, użytkować i konserwować narzędzia,
- obsługiwać maszyny i urządzenia,
- posługiwać się przyrządami pomiarowymi,
- wykonywać szkice i rysunki wyrobów,
- posługiwać się normami i dokumentacją wyrobu,
- korzystać z literatury zawodowej i innych źródeł informacji,
- rozróżniać surowce i materiały stosowane w koszykarstwie - plecionkarstwie,
- określać rodzaj, ilość i jakość materiału do wykonania wyrobu,
- dobierać materiały i technologie do wytwarzania wyrobów,
- wykonywać wyroby koszykarsko-plecionkarskie o różnych konstrukcjach i przeznaczeniu,
- stosować sploty, zakończenia, uchwyty, zamknięcia i złącza plecionkarskie,
- łączyć różne materiały plecionkarskie w jednym wyrobie,
- stosować techniki wykończania i uszlachetniania wyrobów, z uwzględnieniem materiałów ekologicznych,
- prowadzić racjonalną gospodarkę materiałowo-energetyczną,
- oceniać jakość materiałów i gotowych wyrobów,
- dobierać sposoby pakowania, magazynowania i transportu wyrobów,
- dokonywać napraw i renowacji wyrobów koszykarsko -plecionkarskich,
- udzielać pierwszej pomocy osobom poszkodowanym,
- ustalać podstawowe koszty związane z produkcją i usługami,
- sporządzać kalkulacje cen na gotowe wyroby,
- projektować wyroby, dokonywać aranżacji i wystroju wnętrza,
- rozróżniać procesy zachodzące w gospodarce rynkowej,
- oceniać, prezentować i doskonalić umiejętności zawodowe,
- stosować zasady prowadzenia samodzielnej działalności gospodarczej.

Wymagania psychofizyczne właściwe dla zawodu

- poczucie estetyki, wrażliwość artystyczna,
- cierpliwość, dokładność i systematyczność,
- odpowiedzialność, umiejętność przewidywania i oceniania skutków swojej działalności,
- gotowość do samokształcenia, doskonalenia umiejętności zawodowych,
- umiejętność pracy w zespole,

- sprawność ruchowa rąk, wrażliwość dotykowa,
- skóra rąk bez skłonności do uczuleń,
- prawidłowy słuch i wzrok,
- sprawny układ oddechowy.

2. Zalecenia dotyczące organizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego

Proces kształcenia zawodowego według modułowego programu nauczania dla zawodu koszykarz - plecionkarz może być realizowany w szkole zawodowej dla młodzieży oraz w szkole zawodowej dla dorosłych.

Program nauczania obejmuje kształcenie ogólnozawodowe, zawodowe i specjalizacyjne. Kształcenie ogólnozawodowe zapewnia orientację w zawodzie i ułatwia ewentualną zmianę zawodu. Kształcenie zawodowe ma na celu przygotowanie absolwenta szkoły do realizacji zadań na typowych dla zawodu stanowiskach pracy. Ogólne i szczegółowe cele kształcenia wynikają z podstawy programowej kształcenia w zawodzie.

Treści programowe zawarte są w trzech modułach: podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa, technologia prac koszykarsko-plecionkarskich, aranżacja wnętrza, technologia wytwarzania wyrobów dekoracyjnych.

Moduły uwzględniające zadania zawodowe są podzielone na jednostki modułowe. Każda jednostka modułowa zawiera treści programowe stanowiące określone całości, a ich realizacja umożliwi opanowanie umiejętności, pozwalających na wykonanie określonego zakresu pracy. Czynnikiem sprzyjającym nabywaniu umiejętności zawodowych jest wykonywanie ćwiczeń zamieszczonych w jednostkach modułowych.

Program modułu 742[02].O1 – podstawy koszykarstwa-plecionkarstwa - składa się z siedmiu jednostek modułowych zawierających ogólnozawodowe treści kształcenia. W wyniku realizacji programu uczeń powinien umieć:

- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- rozróżnić gatunki i odmiany wierzby krzewiastej oraz inne surowce i materiały stosowane w produkcji koszykarsko - plecionkarskiej,
- wykonać prace związane z uprawą, pozyskiwaniem i przetwarzaniem wikliny,
- rozróżnić sploty, zakończenia, uchwyty, zamknięcia i złącza plecionkarskie,
- wykonać pomocnicze prace stolarskie i tapicerskie na potrzeby pracowni koszykarsko – plecionkarskiej,
- posłużyć się normami i dokumentacją wyrobu,

- ocenić jakość materiałów i gotowych wyrobów koszykarsko-plecionkarskich,
- dokonać magazynowania, pakowania i transportu gotowych wyrobów,
- ustalić koszty produkcji,
- sporządzić kalkulacje cen wyrobów i usług.

Program modułu powinien być realizowany w pierwszej kolejności.

Program modułu 742[02].Z1 - technologia prac koszykarsko-plecionkarskich - składający się z czterech jednostek modułowych zawiera treści umożliwiające opanowanie podstawowych umiejętności zawodowych. Treści modułu obejmują wykonywanie prac przygotowawczo – wykończeniowych związanych z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko - plecionkarskich, wykonywanie prac związanych z produkcją wyrobów koszykarsko-plecionkarskich, wykonywanie wyrobów z zastosowaniem peddigu, rotangu, trawy morskiej, słomy i innych materiałów, wykonywanie napraw i renowacji wyrobów koszykarsko - plecionkarskich.

Program modułu 742[02].S1 – aranżacja wnętrza, technologia wytwarzania wyrobów dekoracyjnych - składa się również z trzech jednostek modułowych. Treści programowe obejmują wykonywanie prac przygotowawczo - wykończeniowych związanych z projektowaniem i wytwarzaniem wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza, wytwarzanie dekoracyjnych wyrobów plecionkarskich, aranżację wnętrza oraz projektowanie i wykonywanie elementów wystroju.

W wyniku analizy podstawy programowej kształcenia w zawodzie wyodrębniono wspólne dla modułów treści programowe.

W realizacji programu należy uwzględnić korelację między jednostkami modułowymi, umożliwiającą:

- zmniejszenie liczby stanowisk pracy potrzebnych do realizacji programu nauczania oraz ich pełniejsze wykorzystanie,
- skrócenie czasu nauki poprzez wyeliminowanie z cyklu kształcenia wcześniej zrealizowanych wspólnych jednostek modułowych,
- wykorzystanie tego samego wyposażenia techniczno – dydaktycznego na różnych etapach kształcenia zawodowego.

W modułach 742[02].O1, 742[02].Z1, 742[02].S1 występują jednostki modułowe, wykorzystywane w kolejno realizowanych modułach.

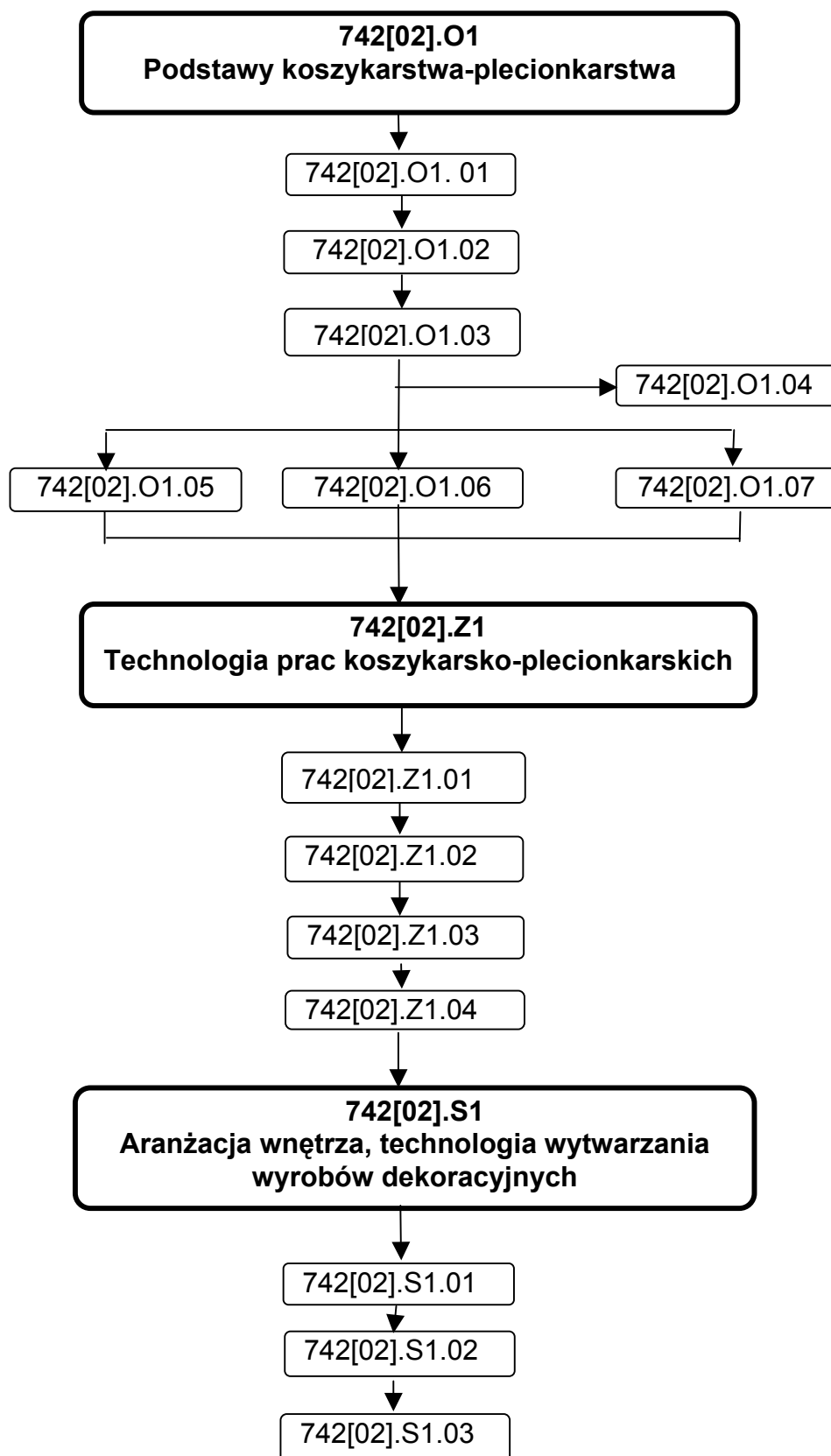
Wykaz modułów i jednostek modułowych zamieszczono w tabeli.

Wykaz modułów i jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Zestawienie modułów i jednostek modułowych	Orientacyjna liczba godzin na realizację	
		Klasa I	Klasa II
	Moduł 742[02].O1 Podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa		
742[02].O1.01	Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska	12	
742[02].O1.02	Posługiwanie się terminologią z zakresu technologii koszykarstwa - plecionkarstwa	32	
742[02].O1.03	Rozpoznawanie gatunków i odmian wierzby krzewiastej oraz innych surowców i materiałów stosowanych w produkcji koszykarsko – plecionkarskiej	20	
742[02].O1.04	Wykonywanie prac związanych z pozyskiwaniem, przetwarzaniem i uszlachetnianiem wikliny	22	
742[02].O1.05	Wykonywanie pomocniczych prac stolarskich i tapicerskich	14	
742[02].O1.06	Posługiwanie się normami i dokumentacją wyrobu	24	
742[02].O1.07	Magazynowanie, pakowanie i transport wyrobów	6	
	Moduł 742[02].Z1 Technologia prac koszykarsko-plecionkarskich		
742[02].Z1.01	Wykonywanie prac przygotowawczo - wykończeniowych związanych z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko-plecionkarskich	80	36
742[02].Z1.02	Wykonywanie prac związanych z produkcją wyrobów koszykarsko-plecionkarskich	422	102
742[02].Z1.03	Wykonywanie wyrobów z zastosowaniem peddigu, rotangu, rafii, trawy morskiej, słomy i innych materiałów		238
742[02].Z1.04	Wykonywanie napraw i renowacji wyrobów koszykarsko - plecionkarskich	52	60
	Moduł 742[02].S1 Aranżacja wnętrza, technologia wytwarzania wyrobów dekoracyjnych		
742[02].S1.01	Wykonywanie prac przygotowawczo - wykończeniowych związanych z projektowaniem i wytwarzaniem wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza		20
742[02].S1.02	Wytwarzanie dekoracyjnych wyrobów plecionkarskich		164
742[02].S1.03	Aranżacja wnętrza, projektowanie i wykonywanie elementów wystroju		64

Na podstawie wykazu i schematów układu jednostek modułowych w modułach opracowano dydaktyczną mapę programu nauczania dla zawodu.

Dydaktyczna mapa programu

Dydaktyczna mapa programu stanowi schemat powiązań między modułami i jednostkami modułowymi oraz określa kolejność ich realizacji. Na podstawie mapy uczeń może wybrać ścieżkę kształcenia, w zależności od własnych predyspozycji, posiadanego doświadczenia oraz zgromadzonych dowodów, potwierdzających opanowanie określonej wiedzy i umiejętności. Moduł O1 powinien być realizowany w pierwszej kolejności. Występują w nim jednostki modułowe, wykorzystywane w innych modułach.

Przed podjęciem decyzji o zmianie kolejności realizacji modułów, wskazane jest przeprowadzenie szczegółowej analizy dydaktycznej mapy programu.

Nauczyciel realizujący program nauczania powinien posiadać przygotowanie metodologiczne dotyczące kształcenia modułowego, aktywizujących metod nauczania, pomiaru dydaktycznego oraz projektowania i opracowywania pakietów edukacyjnych.

Nauczyciel kierujący procesem nabywania umiejętności przez uczniów powinien udzielać pomocy w rozwiązywaniu problemów związanych z realizacją zadań, sterować tempem kształtowania umiejętności zawodowych, z uwzględnieniem indywidualnych predyspozycji, możliwości i doświadczeń. Ponadto, powinien rozwijać zainteresowania zawodem, wskazywać na możliwości dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności zawodowych. Powinien również kształtować takie postawy uczniów, jak: rzetelność i odpowiedzialność za pracę, dbałość o jej jakość, porządek na stanowisku pracy, poszanowanie dla pracy innych osób, dbałość o racjonalne stosowanie materiałów. W uzasadnionych przypadkach nauczyciel może ustalić indywidualny tok kształcenia.

Nauczyciel powinien uczestniczyć w organizowaniu bazy techniczno-dydaktycznej oraz ewaluacji programów nauczania, szczególnie w okresie dynamicznych zmian w technologii i technice. Wskazane jest opracowywanie przez nauczycieli pakietów edukacyjnych, stanowiących dydaktyczną obudowę programu. Pakiety edukacyjne powinny być opracowane zgodnie z metodologią kształcenia modułowego.

Wskazane jest, żeby kształcenie modułowe było realizowane aktywizującymi metodami nauczania, jak: metoda tekstu przewodniego, metoda samokształcenia kierowanego, metoda sytuacyjna, metoda projektów i ćwiczeń praktycznych. Dominującą metodą nauczania są ćwiczenia praktyczne. Pożądane jest wykorzystywanie filmów dydaktycznych oraz organizowanie wycieczek do magazynów, sklepów z materiałami i narzędziami, na targi, wystawy materiałów i sprzętu. W procesie realizacji programu należy położyć nacisk na samokształcenie z wykorzystaniem literatury zawodowej, podręczników, norm, instrukcji,

poradników i pozatekstowych źródeł informacji. W realizacji treści kształcenia, w tym ćwiczeń, należy uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt.

Prowadzenie zajęć aktywizującymi metodami nauczania wymaga przygotowania materiałów, jak: tekst przewodni, instrukcja do metody projektów, karty instrukcyjne do samokształcenia, instrukcje do wykonywania ćwiczeń, instrukcje stanowiskowe.

Istotnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest sprawdzanie i ocenianie edukacyjnych osiągnięć ucznia. Wskazane jest prowadzenie badań diagnostycznych, kształtujących i sumatywnych.

Badania diagnostyczne mają na celu dokonanie oceny poziomu wiedzy i umiejętności uczniów w początkowej fazie kształcenia.

Badania kształtujące prowadzone w trakcie realizacji programu mają na celu dostarczanie bieżących informacji o efektywności procesu nauczania - uczenia się. Badania sumatywne powinny być prowadzone po zakończeniu realizacji programów jednostek modułowych.

Informacje uzyskiwane w wyniku badań pozwalają na dokonywanie korekt w procesie nauczania.

Ocenianie powinno uświadamiać uczniowi poziom jego osiągnięć w stosunku do wymagań edukacyjnych, wdrażać do systematycznej pracy, samokontroli i samooceny. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno być realizowane za pomocą sprawdzianów ustnych, pisemnych i praktycznych, obserwacji pracy ucznia podczas realizacji zadań, testów osiągnięć szkolnych.

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć szkolnych wymaga od nauczyciela określenia kryteriów i norm oceny, opracowania testów, arkuszy obserwacji i arkuszy oceny postępów.

Środki dydaktyczne, niezbędne do organizacji i realizacji modułowego procesu kształcenia, powinny stanowić:

- pomoce dydaktyczne,
- materiały dydaktyczne,
- techniczne środki kształcenia,
- dydaktyczne środki pracy.

Pracownie powinny być wyposażone w środki dydaktyczne, określone w programach jednostek modułowych.

Orientacyjna liczba godzin na realizację programu podana w tabelach wykazu jednostek modułowych może ulegać zmianie w zależności od stosowanych przez nauczyciela metod i środków dydaktycznych.

Programy jednostek modułowych z poszczególnych modułów powinny być realizowane w różnych formach organizacyjnych.

W zintegrowanym procesie kształcenia modułowego nie ma podziału na zajęcia teoretyczne i praktyczne.

Programy jednostek modułowych powinny być realizowane w pracowniach ćwiczeń praktycznych, na rzeczywistych stanowiskach roboczych, mogą być również powierzone placówkom współpracującym z pracodawcami, dysponującym współczesną bazą techniczną i dydaktyczną.

Przy stanowiskach ćwiczeniowych należy stworzyć odpowiednie warunki, umożliwiające przyswajanie wiedzy związanej z realizacją zadań. Wskazane jest, aby zajęcia były prowadzone w grupach 12-15 osobowych. Inne formy organizacyjne to praca w zespołach 2-4 osobowych i praca indywidualna.

Ćwiczeniowe stanowiska pracy powinna stanowić wydzielona część pracowni ćwiczeń praktycznych, warsztatów, hali. Korzystając ze zgromadzonych materiałów, narzędzi i sprzętu uczeń wykona określone zadania. Na podstawie analizy zadań zawodowych można wytypować następujące stanowiska pracy:

- wykonywania prac koszykarsko - plecionkarskich,
- uplastyczniania materiału,
- kształtowania elementów plecionkarskich,
- wykończania i uszlachetniania wyrobu,
- przygotowania wikliny do korowania metodą fizjologiczną,
- przygotowania wikliny do korowania metodą hydrotermiczną,
- obróbki ręcznej surowca /korowania/,
- obróbki mechanicznej surowca /korowania/,
- sortowania surowców i materiałów plecionkarskich,
- obróbki ręcznej taśm i listew,
- obróbki mechanicznej półfabrykatów,
- obróbki ręcznej drewna i tworzyw drzewnych,
- obróbki mechanicznej drewna i tworzyw drzewnych,
- wykonywania prac tapicerskich.

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie według modułowego programu nauczania powinna posiadać odpowiednie warunki lokalowe oraz wyposażenie techniczne i dydaktyczne. Pracownia ćwiczeń praktycznych, w której powinien być realizowany proces dydaktyczny, powinna posiadać:

- stanowiska ćwiczeń praktycznych, wyposażone w niezbędne narzędzia, sprzęt i urządzenia,
- stanowiska pracy uczniów, dostosowane do różnych form organizacyjnych (praca grupowa, praca indywidualna),
- stanowisko pracy nauczyciela wyposażone w sprzęt audiowizualny i multimedialny,
- bibliotekę podręczną odpowiadającą potrzebom samodzielnego i grupowego uczenia się,

- magazyn podstawowych i pomocniczych materiałów koszykarsko-plecionkarskich.

Stosowanie metody tekstu przewodniego oraz metody projektów wymaga odpowiedniego wyposażenia pracowni ćwiczeń praktycznych w sprzęt i urządzenia techniczne, umożliwiające organizację pracy w zespołach 2-4 osobowych lub w zespołach wieloosobowych.

Wskazane jest, żeby uczestnicy kształcenia modułowego mieli możliwość zapoznania się z rzeczywistymi warunkami pracy, poznali organizację pracy na poszczególnych stanowiskach, warunki magazynowania materiałów, konserwacji sprzętu i zabezpieczenia pod względem bhp, ochrony ppoż., specyfikę pracy indywidualnej i zespołowej.

Konieczne są systematyczne działania szkoły, jak:

- organizowanie zaplecza technicznego i dydaktycznego,
- współpraca z zakładami pracy związanymi z kierunkiem kształcenia w celu aktualizacji treści kształcenia zawodowego odpowiadających współczesnej technologii pracy, technikom wykonania oraz wymaganiom rynku pracy,
- doskonalenie nauczycieli w zakresie metodologii kształcenia modułowego, aktywizujących metod nauczania, pomiaru dydaktycznego oraz projektowania pakietów edukacyjnych.

II. Plany nauczania

PLAN NAUCZANIA

Szkoła zawodowa dla młodzieży

Zawód: koszykarz-plecionkarz 742[02]

Lp.	Moduły kształcenia w zawodzie	Liczba godzin w okresie nauczania (2 lata)
1.	Podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa	130
2.	Technologia prac koszykarsko - plecionkarskich	990
3.	Aranżacja wnętrza, technologia wytwarzania wyrobów dekoracyjnych	248
Razem		1368

PLAN NAUCZANIA

Szkoła zawodowa dla dorosłych

Zawód: koszykarz-plecionkarz 742[02]

Lp.	Moduły kształcenia w zawodzie	Liczba godzin w okresie nauczania (2 lata)	
		Forma stacjonarna	Forma zaoczna
1.	Podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa	92	46
2.	Technologia prac koszykarsko - plecionkarskich	846	400
3.	Aranżacja wnętrza, technologia wytwarzania wyrobów dekoracyjnych	126	58
Razem		1064	504

III. Moduły kształcenia w zawodzie

Moduł 742 [02].O1

Podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa

1. Cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń /słuchacz powinien umieć:

- określać podstawowe wymagania dotyczące uprawy wikliny,
- rozróżniać i charakteryzować podstawowe gatunki i odmiany wierzby plecionkarskiej oraz inne surowce i materiały stosowane w produkcji,
- prowadzić proces przetwarzania i uszlachetniania wikliny oraz innych surowców stosowanych w koszykarstwie - plecionkarstwie,
- organizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska,
- dobierać, użytkować i konserwować narzędzia,
- obsługiwać maszyny i urządzenia ,
- posługiwać się przyrządami pomiarowymi,
- wykonywać szkice, rysunki i projekty wyrobów,
- posługiwać się normami i dokumentacją wyrobu,
- korzystać z literatury zawodowej i innych źródeł informacji,
- określać rodzaj, jakość i ilość materiału potrzebnego do wykonania wyrobu,
- rozróżniać podstawowe konstrukcje wyrobów koszykarsko-plecionkarskich,
- rozpoznawać sploty, zakończenia, uchwyty, zamknięcia i złącza plecionkarskie,
- wykonywać pomocnicze prace stolarskie i tapicerskie na potrzeby pracowni koszykarsko - plecionkarskiej,
- dobierać techniki wykończania i uszlachetniania wyrobów z uwzględnieniem materiałów ekologicznych,
- oceniać jakość materiałów i gotowych wyrobów,
- dobierać sposoby pakowania i magazynowania wyrobów,
- udzielać pierwszej pomocy osobom poszkodowanym,
- ustalać podstawowe koszty związane z produkcją i usługami, sporządzać kalkulacje cen na gotowe wyroby.

2. Wykaz jednostek modułowych

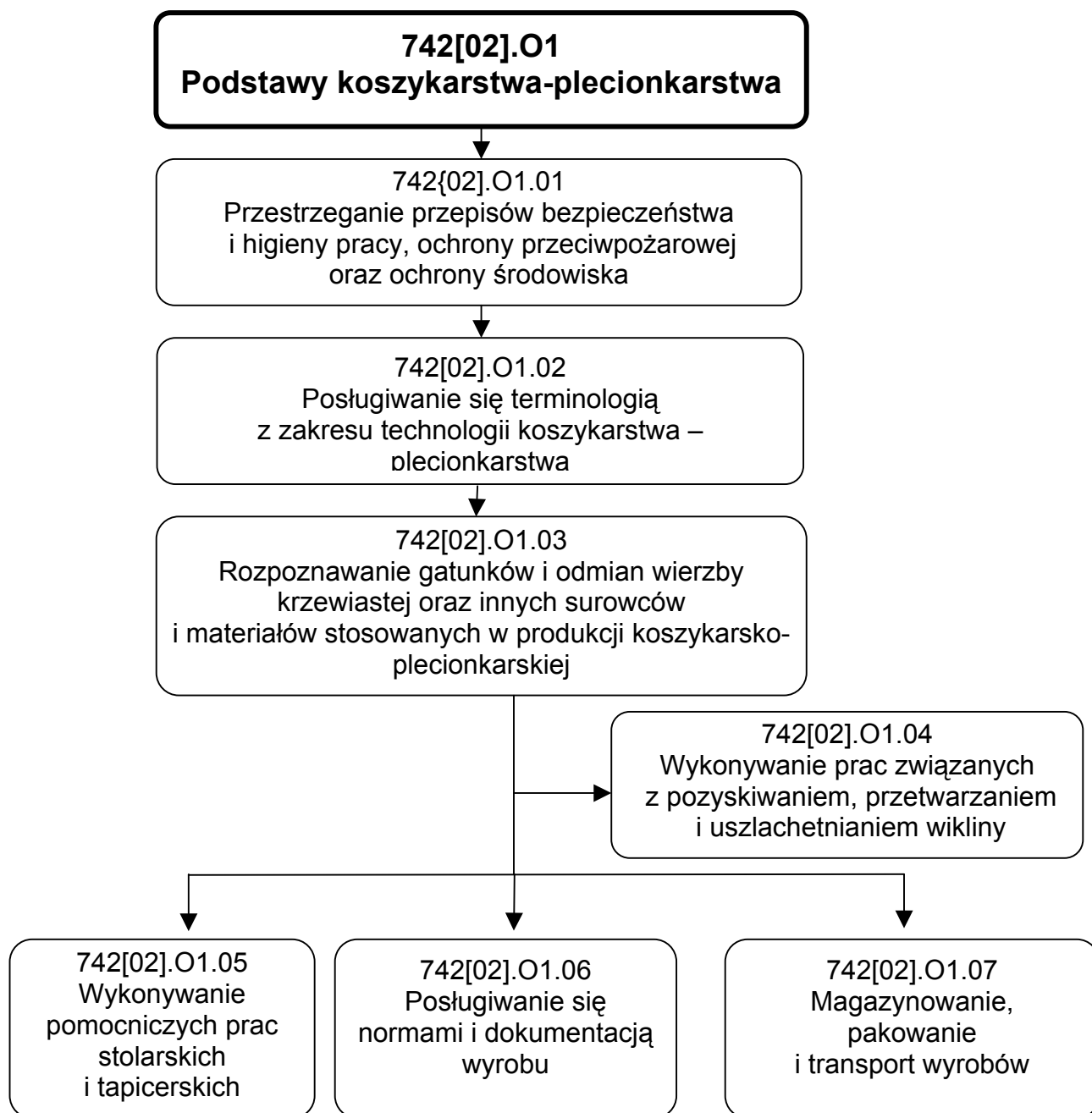
Szkoła zawodowa dla młodzieży

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
742[02].O1.01	Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska	12
742[02].O1.02	Posługiwanie się terminologią z zakresu technologii koszykarstwa -plecionkarstwa	32
742[02].O1.03	Rozpoznawanie gatunków i odmian wierzby krzewiastej oraz innych surowców i materiałów stosowanych w produkcji koszykarsko-plecionkarskiej	20
742[02].O1.04	Wykonywanie prac związanych z pozyskiwaniem, przetwarzaniem i uszlachetnianiem wikliny	22
742[02].O1.05	Wykonywanie pomocniczych prac stolarskich i tapicerskich	14
742[02].O1.06	Posługiwanie się normami i dokumentacją wyrobu	24
742[02].O1.07	Magazynowanie, pakowanie i transport wyrobów	6
Razem		130

Szkoła zawodowa dla dorosłych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
742[02].O1.01	Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska	10
742[02].O1.02	Posługiwanie się terminologią z zakresu technologii koszykarstwa - plecionkarstwa	20
742[02].O1.03	Rozpoznawanie gatunków i odmian wierzby krzewiastej oraz innych surowców i materiałów stosowanych w produkcji koszykarsko - plecionkarskiej	14
742[02].O1.04	Wykonywanie prac związanych z pozyskiwaniem, przetwarzaniem i uszlachetnianiem wikliny	14
742[02].O1.05	Wykonywanie pomocniczych prac stolarskich i tapicerskich	10
742[02].O1.06	Posługiwanie się normami i dokumentacją wyrobu	18
742[02].O1.07	Magazynowanie, pakowanie i transport wyrobów	6
Razem		92

3. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

Branżowe Normy

- BN-69/8460-01 Materiały plecionkarskie. Nazwy
BN-69/8460-02 Plecionkarstwo. Podstawowe nazwy i określenia
BN-69/8460-03 Sploty plecionkarskie. Podział, nazwy i określenia
BN-69/8460-04 Konstrukcyjne elementy plecionkarskie. Nazwy i określenia
BN-69/8460-05 Zakończenia plecionkarskie. Nazwy i określenia
BN-69/8460-06 Uchwyty, zamknięcia i złącza plecionkarskie. Nazwy i określenia
BN-70/9225-04 Wiklina plecionkarska i taśmy wiklinowe. Wady
BN-70/9225-07 Wiklina plecionkarska. Podział wg wymiaru
BN-71/9225-05 Wiklina plecionkarska i taśmy wiklinowe. Pobieranie próbek i metody badań
BN-72/9225-02 Materiały plecionkarskie. Pręty wiklinowe
BN-73/8463-01 Kosze galanteryjne z wikliny. Wymagania i badania
BN-73/8460-12 Plecionkarskie materiały rotangowe
BN-74/9225-03 Materiały plecionkarskie. Kije wiklinowe
BN-74/9225-06 Wiklina plecionkarska. Wady, podział, nazwy, określenia
BN-74/8460-21 Dokumentacja projektowa wyrobów plecionkarskich i koszykarskich.
BN-75/8460-10 Słoma plecionkarska i wyroby plecionkarskie ze słomy
BN-79/6700-01 Trzcina
BN-81/9123-02 Zrzezy wiklinowe
BN-81/9123-03 Wiklina sadzonkowa
Bacia K., Witkowski B.: Technologia – tapicerstwo. WSiP, Warszawa 1970
Bajkowski J., Bremek S., Duchnowski K.: Obrabiarki i urządzenia w stolarstwie. WSiP, Warszawa 1986
Bukiewicz H., Zwoliński S.: Uprawa i eksploatacja wikliny. WSiP, Warszawa 1979
Hansen A.: Bezpieczeństwo i higiena pracy. WSiP, Warszawa 1998
Jurczyk J.: Materiałoznawstwo tapicerskie. WSiP, Warszawa 1990
Kończak T., Korpetta W., Mądrzyk J.: Technologia wikliniarstwa i plecionkarstwa. WSiP, Warszawa 1979
Kończak T., Żurowski J.: Materiałoznawstwo wikliniarstwa plecionkarskie. WSiP, Warszawa 1978
Prażmo J.: Technologia - stolarstwo cz.1. WSiP, Warszawa 1990
Prządka W., Szczuka J.: Technologia - stolarstwo, cz.2
Sławiński M.: Rysunek zawodowy dla stolarzy. WSiP, Warszawa 1977
Swaczyna I., Swaczyna M.: Konstrukcje mebli cz.2. WSiP, Warszawa 1993
Szczukowski S., Tworkowski J., Wiwart M., Przyborowski J.: Wiklina. Uprawa i możliwości wykorzystania. Wyd. ART, Olsztyn 1998

Szczukowski S., Tworkowski J.: Wiwart M.: Wiklina. Uprawa i uszlachetnianie. Poradnik. Wyd. ART, Olsztyn 1997
Szczukowski S.: Uprawa wikliny. Poradnik. Wyd. ART, Olsztyn 1991
Czasopisma specjalistyczne.

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 742[02].O1.01

Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- zinterpretować podstawowe akty prawne, prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy, dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dobrać i zastosować odzież ochronną oraz środki ochrony osobistej w zależności od wykonywanych prac,
- zastosować zasady bezpiecznej pracy podczas styczności z urządzeniami elektrycznymi.
- przewidzieć i zapobiec zagrożeniom dla życia i zdrowia, związanym z wykonywaną pracą,
- zareagować w przypadku zagrożenia pożarowego, zastosować podręczny sprzęt oraz środki gaśnicze, zgodnie z zasadami ochrony przeciwpożarowej,
- zastosować zasady ochrony środowiska,
- udzielić pierwszej pomocy osobom poszkodowanym, zabezpieczyć miejsce wypadku.

2. Materiał nauczania

Prawna ochrona pracy.

Wymagania higieniczno-sanitarne, bezpieczeństwa pracy oraz bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Wentylacja i klimatyzacja pomieszczeń pracy.

Czynniki szkodliwe, uciążliwe i niebezpieczne występujące w procesie pracy.

Zasady kształtowania bezpiecznych i higienicznych warunków pracy.

Zabezpieczenia urządzeń napędowych.

Bezpieczeństwo pracy przy urządzeniach elektrycznych.

Środki ochrony indywidualnej i zbiorowej.

Zagrożenia pożarowe, zasady ochrony przeciwpożarowej.

Zasady bezpieczeństwa w czasie magazynowania oraz transportu materiałów i wyrobów.

Zasady ochrony środowiska naturalnego i środowiska pracy.

Organizacja pierwszej pomocy osobom poszkodowanym.

Zabezpieczanie miejsca wypadku.

3. Ćwiczenia

- Dobieranie środków ochrony indywidualnej w zależności od wykonywanej pracy.
- Udzielanie pierwszej pomocy osobie rażonej prądem elektrycznym.
- Opanowanie sposobu alarmowania straży pożarnej, zgodnie z instrukcją przeciwpożarową.
- Dobieranie sprzętu i środków gaśniczych do rodzaju pożaru.
- Zakładanie opatrunków, wykonywanie sztucznego oddychania (na fantomie).

4. Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń.

Kodeks Pracy.

Przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy.

Polskie Normy i akty prawne dotyczące ergonomii.

Ilustracje i fotografie - zagrożenia na stanowiskach pracy.

Wyposażenie do nauki udzielania pierwszej pomocy (fantom, środki medyczne).

Sprzęt gaśniczy, gaśnice.

Odzież ochronna i sprzęt ochrony indywidualnej.

Regulaminy, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń.

Filmy dydaktyczne - procedury postępowania w razie wypadków przy pracy, udzielanie pierwszej pomocy.

Filmy dydaktyczne - ochrona środowiska.

Filmy dydaktyczne - zagrożenia pożarowe, zachowanie pracowników w przypadku powstania pożaru i w sytuacjach awarii technologicznych.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Treści programowe jednostki modułowej obejmują: podstawowe pojęcia dotyczące bhp i ochrony ppoż., zasady kształtowania bezpiecznych i higienicznych warunków pracy oraz zasady bezpieczeństwa na stanowisku pracy. Podczas realizacji programu należy zwrócić uwagę na obowiązki pracownika i pracodawcy w zakresie bhp, znaczenie ochrony zdrowia pracowników oraz nieprawidłowości, które mogą wystąpić w procesie pracy w zakresie bhp, ochrony ppoż. i ochrony środowiska. Wskazane jest stosowanie aktywizujących metod nauczania: inscenizacji, sytuacyjnej, dyskusji dydaktycznej, tekstu przewodniego oraz ćwiczeń praktycznych z zastosowaniem sprzętu i środków ochrony indywidualnej. Wyposażenie w środki dydaktyczne jest uzależnione od liczby symulacyjnych stanowisk pracy. Zajęcia powinny odbywać się w grupach 2-3 osobowych. Podczas ćwiczeń uczniowie powinni opanować umiejętności rozpoznawania i stosowania sprzętu,

wykonywania czynności związanych z udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym. Konieczne jest uświadomienie uczniom, że ochrona człowieka w środowisku pracy jest zagadnieniem nadrzędnym.

Program jednostki modułowej należy realizować w pracowni symulacyjnej bhp, wyposażonej w standardowe techniczne środki kształcenia lub w instytucjach do tego upoważnionych, realizujących zajęcia w formie warsztatów szkoleniowych, a uczniowie na zakończenie zajęć otrzymują zaświadczenia.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie osiągnięć uczniów może być realizowane za pomocą sprawdzianów ustnych, pisemnych, obserwacji pracy uczniów podczas realizacji zadań praktycznych. Wskazane jest prowadzenie badań diagnostycznych, kształtujących i sumatywnych. Badania sumatywne są prowadzone na zakończenie realizacji programu jednostki modułowej.

Wiedza niezbędna do opanowania umiejętności praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda-falsz).

Sprawdzanie umiejętności praktycznych może być dokonywane przez obserwację pracy uczniów podczas realizacji ćwiczeń oraz stosowanie testów typu próba pracy.

W trakcie obserwacji pracy uczniów podczas realizacji zadań praktycznych, należy zwrócić uwagę na:

- wykonywanie pracy zgodnie z przepisami bhp,
- udzielanie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym,
- stosowanie sprzętu przeciwpożarowego.

Kontrolę poprawności realizacji ćwiczeń należy prowadzić w trakcie i po ich wykonaniu. Uczeń powinien sprawdzić wyniki swojej pracy według arkusza oceny postępów. Potem kontroli według tego samego arkusza dokonuje nauczyciel.

W ocenianiu osiągnięć uczniów należy uwzględniać zasady:

- wynik sprawdzianu opanowania umiejętności ma charakter alternatywny, co oznacza, że uczeń umie lub nie umie poprawnie wykonać zadania,
- opanowanie umiejętności ma różną biegłość: ćwiczenie może być wykonane szybciej lub wolniej, bezbłędnie lub z błędem zauważonym i poprawionym przez ucznia.

Podstawą do uzyskania przez ucznia pozytywnej oceny powinno być między innymi poprawne wykonanie ćwiczeń, zaproponowanych w programie jednostki modułowej. W procesie sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów należy uwzględniać obowiązującą skalę ocen.

Jednostka modułowa 742[02].01.02

Posługiwanie się terminologią z zakresu technologii koszykarstwa - plecionkarstwa

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń /słuchacz powinien umieć:

- rozróżnić i scharakteryzować materiały plecionkarskie,
- rozróżnić tworzywa konstrukcyjne i wyplotowe,
- rozróżnić szkielety wyrobów,
- rozróżnić i zdefiniować osnowy i wątki,
- rozróżnić i scharakteryzować sploty łączące, stosowane w wyrobach koszykarsko - plecionkarskich,
- rozróżnić i scharakteryzować sploty tworzące stosowane w wyrobach koszykarsko - plecionkarskich,
- rozróżnić zakończenia plecionkarskie,
- rozróżnić elementy konstrukcyjne, stosowane w wyrobach koszykarsko - plecionkarskich,
- rozróżnić uchwyty koszykarskie,
- rozróżnić zamknięcia koszykarsko - plecionkarskie,
- rozróżnić złącza plecionkarskie,
- scharakteryzować technologiczne czynności plecionkarskie,
- określić zasady doboru materiałów do technologii prac.

2. Materiał nauczania

Sploty tworzące: wężykowy, skośny, krzyżowy, kostkowy, jodełkowy, kratowy, siatkowy, koronkowy, wiązany, osnowowy i szyty.

Sploty łączące: wiązadło pojedyncze, krzyżowe, koronkowe, oplotowe, rombówce, kątowne.

Konstrukcyjne elementy plecionkarskie: żebro, spałka, słupek, krzyżak, krzyż, noga, rozpora, obręcz, rama, poręcz, biegun i inne wielofunkcyjne.

Zakończenia plecionkarskie: obręb jednostronny, dwustronny, skręcany, warkoczowy, jodełkowy, wiązany, wężykowy, listwowy, podplotka, szyjka, kołnierz, podstawa, płoza, gruszka.

Uchwyty plecionkarskie: pałak stały, zwyczajny, spiralny, krzyżowy, opleciony, kijowy; ucha zwyczajne, oplecione, okienkowe i pełne.

Zamknięcia i złącza plecionkarskie: zawiasy skręcone, zwijane, sprężynowe, pętla, zaczep i zatyczka.

Zasady doboru materiałów do określonych technologii plecionkarskich.

Technologiczne czynności plecionkarskie: ubijanie, wbijanie, czyszczenie, nacinanie, zacinanie, łupanie, taśmowanie.

Nazwy i określenia stosowane w plecionkarstwie: materiał plecionkarski, tworzywo konstrukcyjne, tworzywo wyplotowe, szkielet wyrobu, osnowa, wątek i splot.

3. Ćwiczenia

- Nazywanie przedstawionych na rysunku lub modelu rodzajów splotów koszykarsko-plecionkarskich.
- Nazywanie przedstawionych na rysunku lub modelu rodzajów zakończeń koszykarsko-plecionkarskich.
- Wskazywanie na rysunku lub modelu uchwytów koszykarsko-plecionkarskich.
- Wskazywanie na rysunku lub modelu zamknięć i złącz koszykarsko-plecionkarskich.
- Sporządzanie wykazu elementów konstrukcyjnych wyrobu na podstawie rysunku.

4. Środki dydaktyczne

Plansze poglądowe: rodzaje splotów

Plansze poglądowe: elementy konstrukcyjne

Plansze poglądowe: zakończenia, uchwyty, zamknięcia

Katalogi wyrobów koszykarsko-plecionkarskich

Czasopisma specjalistyczne krajowe i zagraniczne

Dokumentacje wyrobów

Podstawowe materiały stosowane w koszykarstwie-plecionkarstwie.

Filmy dydaktyczne, foliogramy, przezrocza.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Treści programowe jednostki modułowej zawierają podstawowe pojęcia oraz terminologię związaną z technologią wytwarzania wyrobów koszykarsko - plecionkarskich. W procesie wytwórczym często stosowane są określenia żargonowe lub zapożyczone z języków obcych. W związku z tym wskazane jest zwracanie uwagi na posługiwanie się przez uczniów poprawną, określoną normami terminologią technologiczną.

W pracy nauczyciela powinny znaleźć zastosowanie aktywizujące metody nauczania: sytuacyjna, inscenizacji, dyskusja dydaktyczna, gier dydaktycznych, projektów. W procesie realizacji programu wskazane jest wykonywanie ćwiczeń, prezentowanie filmów dydaktycznych, organizowanie wycieczek do zakładów produkcyjnych, na wystawy, targi i prezentacje plenerowe.

Zajęcia należy prowadzić w pracowni koszykarsko-plecionkarskiej lub w zakładzie produkcyjnym. Należy stosować zarówno indywidualną, jak

i grupową formę pracy uczniów. Praca w grupie sprzyja efektywności procesu kształcenia, podnoszeniu na wyższy poziom jakości pracy uczniów. Ponadto praca w grupie pozwala na kształtowanie umiejętności ponadzawodowych, jak: komunikowanie się, współpraca w zespole, prezentowanie wyników.

Uczniowie powinni korzystać z różnych źródeł informacji (internet, normy branżowe, instrukcje technologiczne, poradniki, atesty, materiały informacyjne producentów, czasopisma, katalogi, literatura zawodowa).

6.Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie postępów uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych kryteriów. Podczas kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie pojęć techniczno-technologicznych, poprawność wnioskowania. Ocena osiągnięć uczniów powinna aktywizować i mobilizować do pracy zarówno ucznia jak i nauczyciela. Proces oceniania powinien obejmować:

- diagnozę stanu wiedzy i umiejętności uczniów pod kątem założonych celów kształcenia,
- identyfikowanie postępów uczniów w procesie kształcenia oraz rozpoznawanie trudności w realizacji celów,
- sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczniów po zrealizowaniu treści programowych.

Podczas realizacji programu jednostki należy oceniać osiągnięcia uczniów na podstawie: sprawdzianów ustnych, sprawdzianów pisemnych (testów osiągnięć szkolnych) oraz obserwacji pracy uczniów podczas realizacji zadań.

Kontrolę poprawności wykonania ćwiczeń należy prowadzić w trakcie i po ich realizacji. Uczeń powinien sprawdzić wyniki swojej pracy według arkusza oceny postępów. Potem kontroli według tego samego arkusza dokonuje nauczyciel, oceniając poprawność, jakość i staranność wykonania zadania.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki wskazane jest stosowanie testów osiągnięć.

Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda - fałsz).

Jednostka modułowa 742[02].01.03

Rozpoznawanie gatunków i odmian wierzby krzewiastej oraz innych surowców i materiałów stosowanych w produkcji koszykarsko - plecionkarskiej

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- rozpoznać gatunki i odmiany wierzby krzewiastej, stosowanej w koszykarstwie - plecionkarstwie,
- rozpoznać i scharakteryzować materiały podstawowe stosowane w koszykarstwie - plecionkarstwie (pręty, kije, korzenie, taśmy),
- rozpoznać i scharakteryzować materiały uzupełniające stosowane w koszykarstwie – plecionkarstwie (płyty, tarcica, tkaniny, folie),
- rozpoznać i scharakteryzować materiały pomocnicze stosowane w koszykarstwie - plecionkarstwie (kleje, barwniki, bejce, farby, emalie, lakiery., okucia, druty, gwoździe, wkręty),
- rozpoznać wady techniczne materiałów koszykarsko - plecionkarskich,
- określić jakość oraz fizyczne i mechaniczne właściwości wikliny,
- rozróżnić i scharakteryzować inne surowce i materiały stosowane w wyrobach koszykarsko - plecionkarskich : krajowe (rogożyna, turzyca, łuby, dartki, łyko, trzcina, słoma) i zagraniczne (rafia, peddig, rotang),
- określić zastosowanie materiałów podstawowych, uzupełniających i pomocniczych, stosowanych w produkcji wyrobów koszykarsko - plecionkarskich,
- rozpoznać materiały i półfabrykaty pochodzenia zagranicznego: rotang, rafia, peddig, taśmy ratangowe i peddigowe, sizal, maty plecione, bambus,

2. Materiał nauczania

Fizyczne i mechaniczne właściwości materiałów wiklinowych stosowanych w koszykarstwie - plecionkarstwie.

Materiały podstawowe, uzupełniające i pomocnicze.

Półfabrykaty wiklinowe.

Materiały drzewne i półfabrykaty drzewne.

Metale i wyroby hutnicze stosowane przy wytwarzaniu wyrobów.

Tworzywa sztuczne stosowane do wytwarzania wyrobów.

Materiały do konserwacji i uszlachetniania materiałów i wyrobów.

Surowce krajowe, surowce i półfabrykaty pochodzenia zagranicznego.

3. Ćwiczenia

- Rozpoznawanie i charakteryzowanie gatunków wierzby stosowanej w koszykarstwie - plecionkarstwie.
- Ocenianie jakości i przydatności próbek materiałów podstawowych, zgodnie z wymaganiami technicznymi, określonymi w normach branżowych.
- Rozpoznawanie rodzajów materiałów i półfabrykatów według cech charakterystycznych.
- Określanie warunków przechowywania materiałów i półfabrykatów.
- Rozróżnianie wad technicznych, określanie fizyczno-mechanicznych właściwości materiałów i półfabrykatów plecionkarskich.

4. Środki dydaktyczne

Próbki gatunków wierzby krzewiastej stosowanej w koszykarstwie - plecionkarstwie (amerykanka, konopianka, krzyżówki).

Podstawowe materiały plecionkarskie: pręty i kije (wiklinowe, peddigowe, rotangowe, leszczynowe, jałowcowe), taśmy (wiklinowe, peddigowe, leszczynowe, sosnowe, jałowcowe, wiklerowe), łuby (iglaste i liściaste), łyko (lipowe, rafiowe), łodygi (pałki wodnej, słomy, trawy morskiej, trzciny), korzenie (jałowcowe, sosnowe) sznurki (włókiennicze, szałowe, papierowe), żyłki, wężyki, rurki (z tworzyw sztucznych, metalowe).

Materiały uzupełniające: sklejka (iglasta, liściasta), płyty pilśniowe (twarde, lakierowane, laminowane), szklane, tektury i kartony, skóry, tworzywa sztuczne, tkaniny (bawełniane, lniane, konopne, jedwabne, syntetyczne), folie.

Materiały pomocnicze: kleje, barwniki, pigmenty, bejce, farby i emalie, lakiery, okucia metalowe, druty, gwoździe, wkręty, nity.

Wady materiałów koszykarsko plecionkarskich.

Zestawy norm materiałowych i instrukcji technologicznych.

Polskie Normy i Branżowe Normy (PN i BN).

Katalogi i materiały reklamowe.

Foliogramy, przezrocza, filmy dydaktyczne.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Treści programowe jednostki modułowej są niezbędne do dalszej nauki dotyczącej wykonywania wyrobów koszykarsko-plecionkarskich. W procesie nauczania – uczenia się powinny znaleźć zastosowanie aktywizujące metody nauczania i metody podające. Wskazane jest prowadzenie ćwiczeń w grupach 2-4 osobowych, umożliwiającym uczniom wielokrotne ich wykonywanie, aż do uzyskania zadowalających wyników.

Ze względu na różnorodność materiałów oraz ich modyfikację, należy kształtować umiejętność właściwego doboru materiałów, z uwzględnieniem jakości, możliwości zastosowania, ochrony środowiska oraz czynnika ekonomicznego. Wskazane jest korzystanie z internetu do pozyskiwania informacji dotyczących materiałów stosowanych w koszykarstwie -plecionkarstwie, zamieszczanych przez różne firmy wytwórcze i hurtownie.

Pracownia koszykarsko-plecionkarska powinna być wyposażona w materiały stosowane do wytwarzania wyrobów oraz w informatory o producentach różnych materiałów.

Wskazane jest organizowanie wycieczek do zakładów wytwarzających materiały stosowane w koszykarstwie - plecionkarstwie celem bezpośredniego poznania materiałów podstawowych, uzupełniających i pomocniczych.

6.Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie osiągnięć uczniów powinno odbywać się przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych kryteriów. Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych.

Zadania w teście powinny dotyczyć rodzajów, właściwości oraz zastosowania materiałów.

Sprawdzanie umiejętności może być realizowane przez obserwację pracy uczniów podczas realizacji zadań praktycznych.

W trakcie obserwacji pracy uczniów należy zwrócić uwagę na:

- rozróżnianie materiałów koszykarsko - plecionkarskich ,
- określanie zakresu stosowania materiałów podstawowych, uzupełniających i pomocniczych,
- określanie właściwości materiałów,

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów, po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej, należy uwzględnić wyniki sprawdzianów oraz poziom wykonania ćwiczeń.

Jednostka modułowa 742[02].01.04

Wykonywanie prac związanych z pozyskiwaniem, przetwarzaniem i uszlachetnianiem wikliny

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- wykonać prace związane z przygotowaniem gleby do sadzenia wikliny,
- ustalić kolejność czynności związanych z uprawą, pozyskiwaniem i przetwarzaniem wikliny,
- zorganizować stanowiska do uprawy, pozyskiwania i przetwarzania wikliny,
- dobrać sprzęt i narzędzia do sadzenia i uprawy wikliny,
- wyprodukować materiał sadzeniowy,
- posadzić wiklinę,
- wykonać czynności pielęgnacyjne na plantacji wikliny,
- dobrać narzędzia, sprzęt i urządzenia do pozyskania i przetworzenia wikliny,
- pozyskać wiklinę z plantacji,
- dokonać składowania i magazynowania wikliny ,
- okorować wiklinę moczarkowaną,
- okorować wiklinę gotowaną,
- dokonać sortowania wikliny nie korowanej i korowanej,
- posłużyć się narzędziami, sprzętem i urządzeniami do wycinki wikliny.

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp i ochrony ppoż. przy wykonywaniu prac związanych z uprawą, pozyskiwaniem i przetwarzaniem wikliny.

Agrotechnika i ochrona plantacji.

Przygotowanie i zabezpieczanie sadzonek.

Pozyskiwanie wikliny z plantacji.

Transport i składowanie wikliny nie korowanej.

Przetwórstwo wikliny.

Przygotowanie wikliny do korowania metodą fizjologiczną i hydrotermiczną.

Sposoby korowania wikliny.

Suszenie i kolorowanie wikliny.

Sortowanie, wiązanie i magazynowanie wikliny nie korowanej i korowanej.

3. Ćwiczenia

- Przygotowanie zakresu prac związanych z uprawą, pozyskiwaniem i przetwarzaniem wikliny.
- Sadzenie różnych gatunków wikliny na poletkach doświadczalnych i plantacjach.
- Wykonywanie czynności pielęgnacyjnych na plantacji.
- Wycinanie i składowanie wikliny nie korowanej.
- Korowanie wikliny moczarkowanej i gotowanej.
- Suszenie i kolorowanie wikliny korowanej.
- Sortowanie wikliny, formowanie wiązek, wiązanie.

4. Środki dydaktyczne

Tekst przewodni do ćwiczeń.

Instrukcje technologiczne i stanowiskowe dotyczące uprawy, pozyskiwania i przetwarzania wikliny.

Narzędzia, maszyny i urządzenia do uprawy, pozyskiwania oraz przetwórstwa wikliny.

Branżowe Normy.

Foliogramy, przezroczka, filmy dydaktyczne: uprawa, pozyskiwanie i przetwórstwo wikliny.

Oprzyrządowanie pomocnicze do przetwarzania wikliny.

Sadzonki.

Surowce do przetwarzania.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Treści programowe jednostki modułowej należy traktować jako podstawowe i niezbędne do realizacji programów modułów i jednostek modułowych, dotyczących wykonywania wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

Program jednostki powinien być realizowany w okresie wykonywania prac związanych z uprawą i pielęgnacją plantacji, wycinką oraz przetwarzaniem wikliny. Szczególnie istotne jest opanowanie przez uczniów umiejętności organizacji stanowiska pracy oraz wykonywania podstawowych operacji i czynności związanych z uprawą, pozyskiwaniem i przetwarzaniem wikliny.

Program powinien być realizowany aktywizującymi metodami nauczania, ze szczególnym uwzględnieniem ćwiczeń praktycznych. Grupy ćwiczeniowe powinny liczyć do 15 uczniów, z możliwością podziału na zespoły 2-3 osobowe. Nauczyciel powinien przygotować materiały niezbędne do wykonania ćwiczeń: teksty przewodnie, instrukcje robocze, poradniki. Podczas wykonywania zadań uczniowie korzystają z tekstów

przewodnych, pytań prowadzących i formularzy do wypełnienia, mają zapewniony dostęp do danych technicznych. Uczniowie planują przebieg ćwiczenia, korzystając z materiałów źródłowych, a na właściwe rozwiązanie naprowadzają ich pytania przygotowane przez nauczyciela.

Zadania określone w programie jednostki należy w początkowej fazie realizować na plantacji doświadczalnej, a potem na plantacji wikliny i na rzeczywistych stanowiskach pracy w halach przetwórczych.

Przed przystąpieniem do realizacji ćwiczeń, konieczne jest zapoznanie uczniów z zasadami bezpieczeństwa, obowiązującymi na określonych stanowiskach pracy.

Wskazane jest organizowanie wycieczek na teren plantacji i zakładu przetwórczego w celu poznania sposobu uprawy, pozyskiwania i przetwarzania wikliny.

6.Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie postępów ucznia powinno odbywać się systematycznie przez cały czas realizacji programu jednostki na podstawie określonych kryteriów.

Przed przystąpieniem do wykonania zadania wskazane jest sprawdzenie znajomości teoretycznych podstaw. W zależności od potrzeb i warunków organizacyjnych może to być sprawdzian pisemny (test osiągnięć) lub ustny. Pozytywny wynik sprawdzianu powinien być warunkiem przystąpienia do wykonania zadań praktycznych. Umiejętności mogą być sprawdzane przez obserwację pracy uczniów podczas realizacji zadań praktycznych i testów typu próba pracy.

Podczas obserwacji czynności wykonywanych przez uczniów należy zwrócić uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bhp i ochrony ppoż. przy wykonywaniu prac dotyczących uprawy oraz przetwarzania wikliny,
- dobór narzędzi i sprzętu do wykonywania prac z zakresu sadzenia i przetwarzania wikliny,
- interpretację informacji zawartych w dokumentacji wyrobu,
- realizację zadań praktycznych, ze szczególnym uwzględnieniem poprawności, kolejności i dokładności wykonywanych prac.

Kontrolę poprawności wykonania zadań należy prowadzić w trakcie i po ich realizacji. Uczeń powinien samodzielnie sprawdzić wyniki swojej pracy według arkusza oceny postępów. Potem kontroli według tego samego arkusza dokonuje nauczyciel, oceniając poprawność, jakość i staranność wykonania pracy.

Po wykonaniu określonych ćwiczeń z zakresu uprawy, pozyskiwania i przetwarzania wikliny, wskazane jest dokonanie oceny według przyjętych kryteriów i zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 742[02].01.05

Wykonywanie pomocniczych prac stolarskich i tapicerskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- dobrać materiały tarte i półfabrykaty drewnopochodne na elementy i podzespoły wyrobów
- dobrać materiały tapicerskie do wykonania określonych prac,
- dobrać materiały na elementy i podzespoły wyrobów,
- wykonać podstawowe operacje ręcznej obróbki skrawaniem,
- wykonać podstawowe operacje maszynowej obróbki skrawaniem,
- wykonać czynności technologiczne związane z wyściełaniem wyrobów koszykarsko- plecionkarskich,
- dobrać narzędzia , urządzenia stolarskie i tapicerskie do wykonania określonych prac,
- wykonać oprzyrządowanie technologiczne,
- wykonać formy i szablony wyrobów koszykarsko- plecionkarskich,
- połączyć elementy w podzespoły i konstrukcje pomocnicze,
- zorganizować stanowisko pracy, zgodnie z wymaganiami bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska,
- posłużyć się przyrządami pomiarowymi oraz narzędziami.

2. Materiał nauczania

Materiały tarte: iglaste, liściaste.

Półfabrykaty drzewne: sklejki, płyty, laminaty.

Materiały tapicerskie: wyściółkowe, sprężynowe, pokryciowe.

Narzędzia do ręcznej obróbki drewna i półfabrykatów drzewnych

Obrabiarki i urządzenia do obróbki maszynowej.

Przepisy bhp i ppoż. oraz ochrony środowiska, dotyczące prac stolarskich i tapicerskich.

3. Ćwiczenia

- Wykonywanie czynności stolarskich i tapicerskich z użyciem narzędzi do obróbki ręcznej (piłowanie, struganie, dłutowanie, wiercenie, tarnikowanie).
- Wykonywanie form i innego oprzyrządowania do wytwarzania wyrobów koszykarsko plecionkarskich.
- Tapicerowanie siedzisk, oparc i innych części wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

- Wykonywanie oprzyrządowania pomocniczego do aranżacji wnętrza i do wytwarzania wyrobów koszykarsko-plecionkarskich .

4. Środki dydaktyczne

Tekst przewodni do ćwiczeń.

Rysunki techniczne oprzyrządowania pomocniczego.

Instrukcje stanowiskowe i technologiczne.

Modele form, szablonów, stelaży, ram z drewna i tworzyw drzewnych.

Wzory podstawowych układów tapicerskich.

Polskie Normy i Branżowe Normy z zakresu złączeń stolarskich i konstrukcji tapicerskich.

Zestaw narzędzi stolarskich i tapicerskich do obróbki ręcznej.

Obrabiarki i urządzenia do obróbki drewna i tworzyw drzewnych.

Narzędzia, urządzenia i przyrządy pomocnicze do obróbki maszynowej.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Treści programowe jednostki modułowej stanowią podstawę do przygotowania elementów i podzespołów stolarsko – tapicerskich, stosowanych w konstrukcjach wyrobów koszykarsko - plecionkarskich. Szczególną uwagę należy zwrócić na opanowanie umiejętności wykonywania konstrukcyjnych elementów wyrobów koszykarsko-plecionkarskich oraz oprzyrządowania pomocniczego.

Program powinien być realizowany z uwzględnieniem aktywizujących metod nauczania, a szczególnie ćwiczeń praktycznych. Wskazane jest prowadzenie ćwiczeń w grupach 8-9 osobowych z możliwością podziału na zespoły 2-3 osobowe.

Ćwiczenia zamieszczone w programie powinny być realizowane na stanowiskach obróbki w pracowni ćwiczeń praktycznych, a potem na stanowiskach montażu.

Nauczyciel powinien przygotować materiały potrzebne do wykonania ćwiczeń: teksty przewodnie, dokumentację techniczną, normy, instrukcje. Podczas wykonywania ćwiczeń uczniowie korzystają z tekstów przewodnich, pytań prowadzących i formularzy do wypełnienia oraz wyposażenia pracowni.

Uczniowie planują przebieg ćwiczenia, korzystając z materiałów źródłowych, a na właściwe rozwiązanie naprowadzają ich pytania przygotowane przez nauczyciela. Zadaniem nauczyciela jest obserwacja przebiegu realizacji zadania.

Przed przystąpieniem do realizacji ćwiczeń, konieczne jest zapoznanie uczniów z zasadami bezpieczeństwa, obowiązującymi na danym stanowisku pracy.

6.Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie postępów uczniów powinno odbywać się systematycznie przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych kryteriów.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego na dobieranie, typu prawda – fałsz). Umiejętności mogą być sprawdzane przez obserwację pracy uczniów podczas realizacji zadań praktycznych oraz stosowanie testów typu próba pracy.

Podczas obserwacji czynności wykonywanych przez ucznia należy zwrócić uwagę na:

- stosowanie zasad bhp i ochrony ppoż. przy wykonywaniu ręcznej i maszynowej obróbki skrawaniem,
- realizację zadań praktycznych, a szczególnie na poprawność, kolejność i dokładność wykonywania prac,
- wykonywanie prac tapicerskich.

Kontrolę poprawności wykonania zadań należy prowadzić w trakcie i po ich realizacji. Uczeń powinien sprawdzić wyniki swojej pracy według arkusza oceny postępów. Potem kontroli i oceny według tego samego arkusza dokonuje nauczyciel, uwzględniając poprawność, jakość i staranność wykonania zadania.

Proces oceniania edukacyjnych osiągnięć uczniów powinien być realizowany zgodnie z przyjętymi kryteriami i obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 742[02].01.06

Posługiwanie się normami i dokumentacją wyrobu

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- określić znaczenie rysunku technicznego,
- dobrać arkusze rysunkowe i przybory do rysowania,
- rozróżnić i zastosować znormalizowane linie rysunkowe,
- posłużyć się skalą,
- zwymiarować i opisać rysunki,
- zastosować podstawowe zasady geometrii wykreślnej,
- dobrać dokumentację techniczną do realizacji zadania,
- rozróżnić poszczególne elementy dokumentacji,
- odczytać informacje zawarte w opisie technicznym,
- rozróżnić oznaczenia graficzne stosowane w dokumentacji,
- odczytać rzuty i przekroje,
- wykonać szkice i rysunki wyrobów koszykarsko - plecionkarskich,
- odczytać rysunki elementów konstrukcyjnych,
- odczytać kompletną dokumentację wyrobu,
- przeprowadzić pomiary, zinterpretować wyniki pomiarów,
- dokonać analizy treści zamieszczonych w normach.

2. Materiał nauczania

Rodzaje i znaczenie rysunków technicznych.

Materiały i przybory do rysowania.

Opisywanie i wymiarowanie rysunków.

Zasady geometrii wykreślnej.

Dokumentacja projektowa wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

Oznaczenia graficzne, cyfrowe i literowe w rysunkach wyrobów koszykarsko plecionkarskich.

Rysunki wykonawcze.

Zasady wykonywania rzutów.

Zasady wykonywania pomiarów i szkiców.

Elementy składowe normy materiałowej, czasowej oraz branżowej.

3. Ćwiczenia

- Dobieranie arkuszy papieru, narzędzi i przyrządów do wykonania szkiców i rysunków wyrobów oraz elementów wystroju wnętrza.
- Dobieranie linii rysunkowych do oznaczeń graficznych, zgodnie z normami.
- Wykonywanie szkiców wyrobów koszykarsko -plecionkarskich, zgodnie z zasadami.

- Odczytywanie rysunku technicznego wyrobu koszykarsko-plecionkarskiego.
- Analizowanie norm branżowych.

4. Środki dydaktyczne

Dokumentacja techniczna wyrobów.

Arkusze rysunkowe.

Przybory i przyrządy do rysowania.

Wzory pisma znormalizowanego.

Model rzutni prostokątnej.

Modele brył geometrycznych.

Modele wyrobów koszykarsko - plecionkarskich.

Plansze poglądowe, foliogramy dotyczące typowych splotów i rozwiązań konstrukcyjnych.

Szkice elementów wystroju wnętrz.

Zestaw przykładowych norm materiałowych wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

Opis techniczny wyrobu.

Zestaw norm branżowych dotyczących dokumentacji projektowej oraz rysunków wyrobów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Realizacja treści programowych jednostki ma na celu kształtowanie umiejętności wykonywania i odczytywania rysunków oraz posługiwania się dokumentacją techniczną wyrobów koszykarsko-plecionkarskich. Program nauczania należy realizować za pomocą opisu i wyjaśnienia w połączeniu z pokazem i ćwiczeniami. Pokaz rysunków powinno się ograniczać, a jeżeli jest to niezbędne, odsłaniać je w momencie, kiedy są omawiane, odczytywane bądź przerysowywane. Demonstrując organizację miejsca pracy należy zwrócić uwagę na rozmieszczenie materiałów i przyborów rysunkowych, oświetlenie i postawę podczas pracy. Uczniowie powinni wykonywać szkice modeli i elementów wyrobów, zgodnie z zasadami i techniką szkicowania, zachowując kształt i proporcje.

Bardzo ważne jest odpowiednie przygotowanie jednostki metodycznej: sprecyzowanie celów, dobór metod, technik, form nauczania oraz środków dydaktycznych. Przed przystąpieniem do wykonywania ćwiczeń, ważne jest zabezpieczenie i przygotowanie materiałów. Podczas realizacji określonych ćwiczeń należy korzystać opisu technicznego.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni wyposażonej w ergonomiczne stoły kreślarskie, rysownice oraz środki techniczne.

6.Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Osiągnięcia uczniów w zakresie wyodrębnionych celów kształcenia powinny być oceniane na poszczególnych etapach realizacji programu jednostki modułowej. Sprawdzanie i ocenianie poziomu opanowania umiejętności może być dokonywane przez ukierunkowaną obserwację pracy uczniów podczas realizacji zadań praktycznych oraz stosowanie testów typu próba pracy. Podczas obserwacji czynności ucznia w trakcie wykonywania ćwiczeń należy zwrócić uwagę na:

- poprawność odczytywania dokumentacji technicznej,
- sprawność szkicowania, umiejętne stosowanie oznaczeń,
- poprawność wykonywania opisu technicznego wyrobu oraz wymiarowania rysunków,

Wykonanie ćwiczeń powinno być oceniane na podstawie określonych i przyjętych kryteriów.

Wskazane jest systematyczne prowadzenie kontroli i oceny postępów uczniów. Bieżąca analiza osiągnięć uczniów umożliwia korygowanie stosowanych metod kształcenia. Popelniane przez uczniów błędy powinny być interpretowane, uczniowie powinni je zrozumieć i samodzielnie poprawić. Podstawą do uzyskania pozytywnej oceny powinno być między innymi poprawne wykonanie ćwiczeń, określonych w programie jednostki modułowej.

W procesie sprawdzania i oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów należy uwzględnić obowiązującą skalę ocen.

Jednostka modułowa 742[02].01.07

Magazynowanie, pakowanie i transport wyrobów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- zorganizować stanowiska składowania gotowych wyrobów,
- zorganizować stanowiska pakowania wyrobów,
- dobrać odpowiednie jednostki opakowaniowe,
- zapakować i ocechować wyroby,
- określić warunki magazynowania gotowych wyrobów,
- dokonać magazynowania wyrobów,
- dobrać środki transportu wyrobów,
- przetransportować wyroby koszykarsko - plecionkarskie,
- zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska dotyczące magazynowania, składowania i transportu wyrobów.

Zasady organizacji stanowisk składowania i magazynowania.

Zasady magazynowania gotowych wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

Warunki magazynowania i składowania wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

Zasady cechowania (znakowania) wyrobów i opakowań.

Pośrednie jednostki opakowaniowe.

Zbiorcze jednostki ładunkowe.

Znakowanie wyrobów i jednostek ładunkowych.

Zasady transportu wyrobów koszykarsko - plecionkarskich.

3. Ćwiczenia

- Określanie miejsca i sposobu składowania wyrobów koszykarsko-plecionkarskich, zgodnie z wymaganiami technicznymi.
- Pakowanie wyrobów w jednostki opakowaniowe i ładunkowe.
- Znakowanie i cechowanie wyrobów gotowych oraz jednostek ładunkowych.
- Załadunek wyrobów na środki transportu.
- Transport gotowych wyrobów do magazynu.

4. Środki dydaktyczne

Wyroby koszykarsko-plecionkarskie.

Wyposażenie pomieszczenia magazynowego.

Wyposażenie magazynu.

Foliogramy, fazogramy, przezrocza, filmy dydaktyczne.

Polskie Normy i Branżowe Normy, instrukcje stanowiskowe.

Katalogi i materiały reklamowe.

Sprzęt transportowy: ręczny i mechaniczny.

Środki transportu.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Treści programowe jednostki modułowej dotyczą zasad składowania, magazynowania i transportu wyrobów koszykarsko-plecionkarskich według norm i instrukcji roboczych. Wskazane jest zwracanie uwagi na ekonomiczne aspekty magazynowania gotowych wyrobów, a także na przepisy bhp i ochrony ppoż. W trakcie realizacji programu należy rozszerzać w miarę potrzeb te zagadnienia, które dotyczą specyfiki zawodu.

Program nauczania powinien być realizowany metodą opisu i wyjaśniania w połączeniu z pokazem, ćwiczeń praktycznych, samokształcenia kierowanego oraz metodą tekstu przewodniego. W procesie kształcenia mogą wystąpić organizacyjne formy pracy uczniów: indywidualna praca ucznia, praca zespołowa. Podczas wykonywania ćwiczeń należy korzystać z Polskich Norm i Branżowych Norm oraz instrukcji roboczych.

Ze względu na wiek uczniów zagadnienia dotyczące transportu zmechanizowanego można realizować tylko teoretycznie. W związku z tym wskazane jest wykorzystywanie filmów dydaktycznych, a ćwiczenia ograniczyć do doboru odpowiedniego środka transportu oraz dokonanie załadunku gotowymi wyrobami.

Wskazane jest organizowanie wycieczek do zakładów produkcyjnych celem zapoznania uczniów ze sposobami przechowywania i transportu wyrobów.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie osiągnięć uczniów powinno odbywać się przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych kryteriów. Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście powinny dotyczyć pakowania i składowania wyrobów gotowych oraz doboru środków transportu. Umiejętności praktyczne mogą być sprawdzane przez obserwację pracy uczniów podczas realizacji zadań oraz stosowanie testów typu próba pracy. Podczas obserwacji pracy uczniów podczas wykonywania ćwiczeń należy zwrócić uwagę na:

- dobór miejsca składowania i przechowywania wyrobów ,
- dobór środków transportu,
- przestrzeganie przepisów bhp, ochrony ppoż. i ochrony środowiska.

Przed przystąpieniem do wykonania zadania należy sprawdzić znajomość podstaw teoretycznych. W zależności od warunków może to być sprawdzian ustny lub pisemny.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów, po zrealizowaniu programu jednostki, należy uwzględnić wyniki sprawdzianów oraz poziom wykonania ćwiczeń.

W procesie sprawdzania i oceniania edukacyjnych osiągnięć uczniów należy uwzględniać obowiązującą skalę ocen.

Moduł 742[02].Z1

Technologia prac koszykarsko-plecionkarskich

1. Cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- przestrzegać przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- stosować wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw koszykarstwa - plecionkarstwa,
- dobierać materiały i technologie do wytwarzania wyrobów koszykarsko-plecionkarskich,
- wykonywać wyroby koszykarsko - plecionkarskie o różnych konstrukcjach i przeznaczeniu,
- wykonywać sploty, zakończenia, uchwyty, zamknięcia i złącza plecionkarskie,
- łączyć różne materiały w jednym wyrobie,
- wykończać i uszlachetniać wyroby z uwzględnieniem materiałów ekologicznych,
- wykonywać naprawy i renowacje wyrobów koszykarsko - plecionkarskich,
- prowadzić racjonalną gospodarkę materiałowo - energetyczną.

2. Wykaz jednostek modułowych

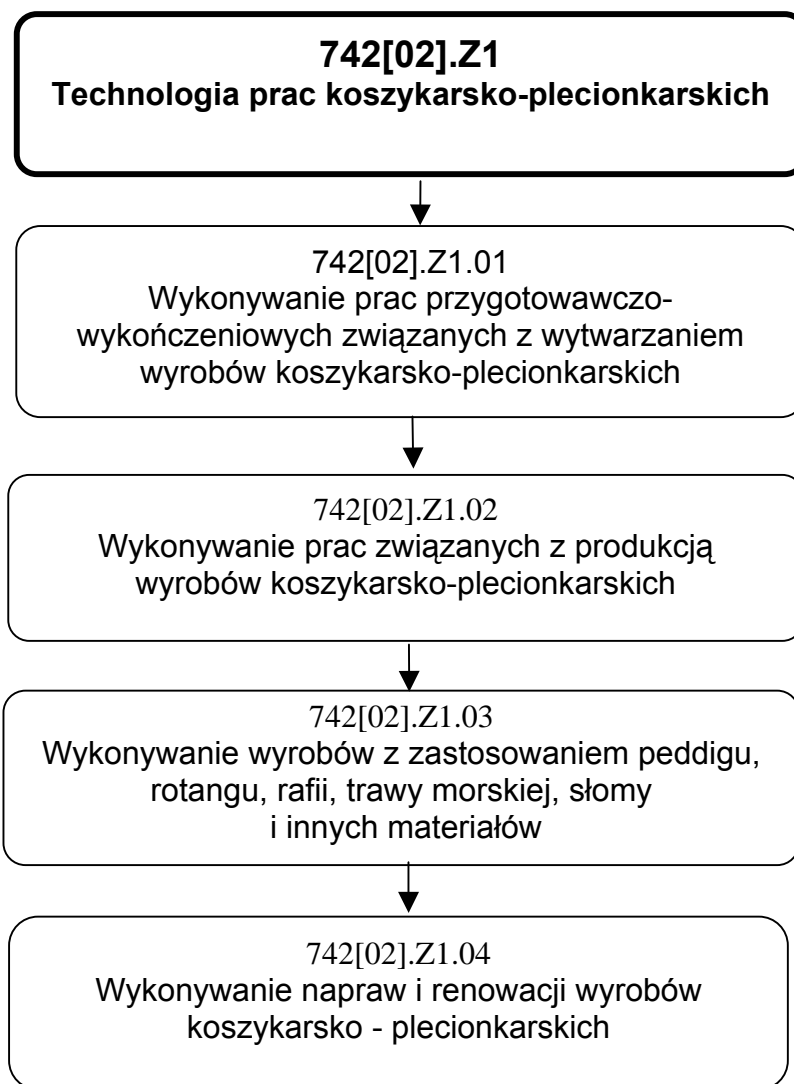
Szkoła zawodowa dla młodzieży

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
742[02].Z1.01	Wykonywanie prac przygotowawczo-wykończeniowych związanych z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko-plecionkarskich	116
742[02].Z1.02	Wykonywanie prac związanych z produkcją wyrobów koszykarsko-plecionkarskich	524
742[02].Z1.03	Wykonywanie wyrobów z zastosowaniem peddigu, rotangu, rafii, trawy morskiej, słomy i innych materiałów	238
742[02].Z1.04	Wykonywanie napraw i renowacji wyrobów koszykarsko - plecionkarskich	112
Razem		990

Szkoła zawodowa dla dorosłych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
742[02].Z1.01	Wykonywanie prac przygotowawczo-wykończeniowych związanych z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko-plecionkarskich	116
742[02].Z1.02	Wykonywanie prac związanych z produkcją wyrobów koszykarsko-plecionkarskich	380
742[02].Z1.03	Wykonywanie wyrobów z zastosowaniem peddigu, rotangu, rafii, trawy morskiej, słomy i innych materiałów	238
742[02].Z1.04	Wykonywanie napraw i renowacji wyrobów koszykarsko - plecionkarskich	112
Razem		846

2. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

Branżowe Normy

- BN-69/8460-02 Plecionkarstwo. Podstawowe nazwy i określenia
BN-69/8460-03 Sploty plecionkarskie. Podział, nazwy i określenia
BN-69/8460-04 Konstrukcyjne elementy plecionkarskie. Nazwy i określenia
BN-69/8460-05 Zakończenia plecionkarskie. Nazwy i określenia
BN-69/8460-06 Uchwyty, zamknięcia i złącza plecionkarskie. Nazwy i określenia
BN-69/8460-07 Czynności plecionkarskie. Nazwy i określenia
BN-70/8460-09 Wyroby plecionkarsko-koszykarskie
BN-70/9225-04 Wiklina plecionkarska i taśmy wiklinowe. Wady
BN-70/9225-07 Wiklina plecionkarska. Podział wg wymiaru
BN-71/8460-11 Wyroby plecionkarsko-koszykarskie z wikliny. Wady
BN-72/9225-02 Materiały plecionkarskie. Pręty wiklinowe
BN-74/8463-01 Kosze galanteryjne z wikliny
BN-74/9225-03 Materiały plecionkarskie. Kije wiklinowe
BN-74/9225-06 Wiklina plecionkarska. Wady, podział, nazwy, określenia
BN-75/7148-01 Meble z wikliny
BN-75/9225-08 Taśmy wiklinowe
BN-80/8463-03 Kosze gospodarcze z wikliny
Kański B., Koszykarstwo. PWSZ, Warszawa 1959
Kończak T., Korpetta W., Mądrzyk J., Technologia wikliniarstwa i plecionkarstwa. WSiP, Warszawa 1979
Kończak T., Żurowski J., Materiałoznawstwo wikliniarskie i plecionkarskie. WSiP, Warszawa 1978
Katalogi wyrobów koszykarskich i plecionkarskich

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 742[02].Z1.01

Wykonywanie prac przygotowawczo-wykończeniowych związanych z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko-plecionkarskich

3. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- wykonać prace przygotowawcze i wykończeniowe zgodnie z przepisami bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska,
- wykonać prace dotyczące podstaw koszykarstwa i plecionkarstwa,
- dobrać narzędzia, oprzyrządowanie pomocnicze, urządzenia i maszyny przewidziane w planie produkcyjnym,
- dokonać konserwacji narzędzi, obsłużyć maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów koszykarskich i plecionkarskich,
- dobrać materiał do produkcji, zgodnie z dokumentacją wyrobu,
- dokonać sortowania i klasyfikacji surowców, materiałów i odpadów poprodukcyjnych,
- dokonać podziału materiałów plecionkarskich na konstrukcję wyrobu, sploty, uchwyty, zamknięcia i złącza,
- obsłużyć stanowisko do uplastyczniania; uplastyczyć materiały przewidziane do produkcji,
- wykonać czynności koszykarsko - plecionkarskie jak: zacinać, nadcinać, przecinać, łupanie, nacinanie, czyszczenie, wbijanie, ubijanie, zakładanie, nawiązywanie,
- ukształtować materiały na konstrukcyjne elementy wyrobu,
- dokonać wzdłużnego i poprzecznego przerywania materiałów na konstrukcyjne elementy wyrobu,
- wykonać trasowanie, pasowanie, dociskanie, łączenie elementów wyrobu,
- wykonać łupanie prętów i kijów,
- dokonać mechanicznej obróbki łupków prętów i kijów,
- dokonać obróbki ręcznej i taśm i listew (struganie, zwężanie),
- zabezpieczyć materiał i wyroby przed wysychaniem w trakcie produkcji,
- przeprowadzić proces suszenia, konserwacji i sezonowania elementów plecionkarskich,
- wykonać pomocnicze prace stolarskie i tapicerskie na potrzeby pracowni koszykarsko-plecionkarskiej,
- dobrać materiały do prac wykończeniowych,

- wykończyć i uszlachetnić wyrób koszykarsko - plecionkarski,
- sprawdzić zgodność wykonania wyrobu z dokumentacją,
- sporządzić kalkulację ceny wyrobu i usługi,

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp, ppoż. i ochrony środowiska podczas wykonywania prac przygotowawczych i wykończeniowych.

Stanowisko pracy koszykarza - plecionkarza: wyposażenie stanowiska, urządzenia pomocnicze i maszyny, oprzyrządowanie pomocnicze.

Obsługa i konserwacja narzędzi, maszyn i urządzeń.

Przygotowanie materiałów plecionkarskich do produkcji: uplastycznianie, materiałów, sortowanie wstępne, wydzielanie materiałów na konstrukcję wyrobu, sploty, uchwyty, zamknięcia i złącza.

Stosowanie form i szablonów.

Produkcja taśm: łupanie prętów, mechaniczna i ręczna obróbka taśmy, łupanie kijów, przygotowanie listew.

Kształtowanie prętów i kijów na elementy wyrobu.

Pomocnicze prace stolarskie i tapicerskie.

Wykończanie wyrobów gotowych: czyszczenie, mycie, barwienie, malowanie, lakierowanie.

3. Ćwiczenia

- Sporządzanie zapotrzebowania materiałowego na wykonanie określonego wyrobu.
- Sortowanie wstępne materiału: wydzielanie na konstrukcję wyrobu, sploty, uchwyty, zamknięcia i złącza.
- Uplastycznianie różnych materiałów plecionkarskich z określonym czasem moczenia lub parzenia.
- Trasowanie, przerywanie wzdłużne i poprzeczne materiałów plecionkarskich na elementy wyrobów, zgodnie z dokumentacją.
- Prostowanie, gięcie materiałów plecionkarskich na elementy wyrobu.
- Łupanie prętów i kijów.
- Mechaniczna obróbka łupków prętów i kijów.
- Struganie ręczne, zwężanie taśm i listew.
- Wykonywanie pomocniczych prac stolarskich, dotyczących konstruowania szablonów, form i oprzyrządowania pomocniczego.
- Wykonywanie prac tapicerskich wyrobach trakcie produkcji wyrobów plecionkarskich.

4. Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń. Instrukcje dotyczące sposobu wytwarzania wyrobów koszykarsko-plecionkarskich. Instrukcje obsługi maszyn i urządzeń. Dokumentacje wyrobów.

Normy dotyczące pomocniczych i uzupełniających materiałów koszykarsko-plecionkarskich, elementów konstrukcyjnych wyrobów, splotów, zakończeń, uchwytów, zamknięć i złącz plecionkarskich.

Schematy procesów technologicznych wyrobów. Foliogramy, przezrocza, filmy dydaktyczne: przygotowanie i produkcja wyrobów koszykarsko-plecionkarskich. Maszyny i urządzenia do obróbki materiałów plecionkarskich (taśmiarka, listwiarka, strug ręczny, zwężacz do taśm i listew). Komplet narzędzi: sekator, nóż, szydło, obcęgi, młotek, ubijak, piła do drewna, taśma miernicza lub metrówka.

Podstawowe materiały plecionkarskie: pręty i kije (wiklinowe, peddigowe, rotangowe, leszczynowe, jałowcowe), taśmy (wiklinowe, peddigowe, leszczynowe, sosnowe, jałowcowe, wiklerowe), łuby (iglaste i liściaste), tyko (lipowe, rafiowe), łodygi (pałki wodnej, słomy, trawy morskiej, trzciny), korzenie (jałowcowe, sosnowe), sznurki (włókiennicze, sizalowe, papierowe), żyłki, wężyki, rurki (z tworzyw sztucznych, metalowe).

Materiały uzupełniające: sklejka (iglasta, liściasta), płyty pilśniowe (twarde, lakierowane, laminowane), szklane, tektury, skóry, tworzywa sztuczne, tkaniny (bawełniane, lniane, konopne, jedwabne, syntetyczne), folie.

Materiały pomocnicze: kleje, barwniki, pigmenty, bejce, farby i emalie, lakiery, druty, gwoździe, wkręty, nity, śruby.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Realizacja programu jednostki modułowej ma na celu zapoznanie uczniów z typowymi pracami przygotowawczymi oraz pracami realizowanymi w trakcie i na zakończenie produkcji wyrobów koszykarsko - plecionkarskich.

Szczególnie ważne jest opanowanie przez uczniów umiejętności przygotowania narzędzi, maszyn i urządzeń oraz oprzyrządowania pomocniczego do wykonywania podstawowych czynności technologicznych, dotyczących prac koszykarsko - plecionkarskich oraz pomocniczych prac stolarskich i tapicerskich.

Przed przystąpieniem do wykonywania ćwiczeń należy zapoznać uczniów z zasadami bezpiecznej pracy, instrukcjami obsługi maszyn i urządzeń na danym stanowisku pracy, a także poinformować o systemie i kryteriach oceniania.

Ćwiczenia powinny być wykonywane w grupach liczących do 15 osób, w uzasadnionych przypadkach z podziałem na zespoły 2-4 osobowe do realizacji zadań na ćwiczeniowych stanowiskach pracy. Wskazane jest, aby podczas realizacji programu stosować różne metody

nauczania, np. pokaz z objaśnieniem, z instruktążem, z wykorzystaniem środków audiowizualnych, pogadankę informacyjną i problemową, dyskusję problemową, giełdę pomysłów, metodę przypadków, metodę projektów, metodę ćwiczeń praktycznych, metodę tekstu przewodniego.

Na początku zajęć realizowanych metodą tekstu przewodniego uczeń powinien otrzymać pytania prowadzące i formularze do wypełnienia, dokumentację wyrobu i obowiązujące normy.

Zadania praktyczne w początkowej fazie należy realizować w pracowni ćwiczeń praktycznych na indywidualnych stanowiskach pracy, a następnie w warunkach rzeczywistych w zakładzie produkcyjnym.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych powinna być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych.

Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda – fałsz).

Umiejętności mogą być sprawdzane przez obserwację pracy uczniów podczas realizacji zadań praktycznych oraz stosowanie testów typu próba pracy z zadaniami nisko i wysoko symulowanymi.

Podczas obserwacji pracy uczniów należy zwrócić uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bhp i ppoż. oraz ochrony środowiska w trakcie wykonywania prac przygotowawczo-wykończeniowych,
- interpretację informacji zamieszczonych w instrukcjach wykonania i dokumentacji wyrobu,
- sposób organizacji stanowiska pracy,
- przygotowanie oprzyrządowania pomocniczego do wykonania określonego zadania,
- obsługę i konserwację narzędzi, maszyn i urządzeń,
- przygotowanie materiałów do planowanych prac,
- wykorzystanie odpadów w procesie produkcyjnym,
- jakość wykonywanej pracy.

Kontrolę poprawności wykonania zadania należy prowadzić w trakcie i po ich realizacji. Uczeń powinien sprawdzić wyniki swojej pracy przez porównanie z wzorcowym wykonaniem czynności, modelem wyrobu lub arkuszem oceny postępów. Potem kontroli i oceny według tego samego wzorca czynności, modelu wyrobu lub arkusza dokonuje nauczyciel, biorąc pod uwagę poprawność, jakość i staranność wykonania zadania.

Proces sprawdzania i oceniania edukacyjnych osiągnięć uczniów powinien być realizowany według przyjętych kryteriów i zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 742[02].Z1.02

Wykonywanie prac związanych z produkcją wyrobów koszykarsko-plecionkarskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- wykonać prace z zakresu podstaw koszykarstwa - plecionkarstwa,
- wykonać prace przygotowawczo - wykończeniowe związane z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko - plecionkarskich,
- dobrać materiały do wykonania określonego wyrobu,
- ustalić kolejność operacji procesu technologicznego,
- wykonać różne wyroby koszykarskie (kosze na zakupy, na owoce, papiery, kwiaty, butelki, kosze rowerowe, rybackie, gospodarcze, przemysłowe, koszyczki dziecięce) z wikliny korowanej i nie korowanej,
- wykonać różne wyroby plecionkarskie (meble wyplatane:, taborety, gazetniki, etażerki, parawany, kwietniki) oraz wyroby galanteryjne,
- wykonać konstrukcyjne elementy plecionkarskie typu: żebro, osnowa, słupek, krzyżak, krzyż, noga, rozpora, obręcz, rama, poręcz, biegun,
- wykonać plecionkarskie elementy koszy :denka (okrągłe, owalne, wielokątne) o różnych wymiarach, sposobach krzyżowania, wiązania i splotu,
- wzmocnić konstrukcję wyrobu listwami i taśmami wiklinowymi za pomocą splotów łączących,
- dobrać i wykonać sploty plecionkarskie tworzące (krzyżowy, wężykowy, skośny),
- dobrać i wykonać podstawowe sploty łączące (wiązadło pojedyncze, krzyżowe, oplotowe, koronkowe),
- wykonać zakończenia wyrobów obrębem jednostronnym, dwustronnym, skręcanym, warkoczowym, jodełkowym, wężykowym, listwowym,
- wykonać zakończenia wyrobów podplotką, szyjką, kołnierzem, podstawą (dodatkowym zakończeniem poniżej dna wyrobu), gruszką, płożą,
- wykonać uchwyty typu: pałak (zwyczajny, krzyżowy, spiralny, opleciony, kijowy), ucho (zwyczajne, oplecione, okienkowe, pełne),
- wykonać zamknięcia typu: zawias (skręcony, owijany), pętla, zaczep, zatyczka,

- połączyć konstrukcyjne elementy plecionkarskie za pomocą gwoździ, zszywek, kleju, wkrętów,
- dokonać wyplatania mebli na konstrukcji wykonanej z kija wiklinowego.

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp, ochrony ppoż. i ochrony środowiska podczas wykonywania prac koszykarsko-plecionkarskich.

Podstawy koszykarstwa i plecionkarstwa.

Prace przygotowawczo-wykończeniowe związane z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

Klasyfikacja wyrobów koszykarsko-plecionkarskich. Konstrukcyjne elementy plecionkarskie.

Sploty tworzące i łączące.

Zakończenia plecionkarskie.

Uchwyty, zamknięcia i złącza plecionkarskie.

Proces technologiczny określonego wyrobu koszykarsko - plecionkarskiego.

Wykonanie dna.

Konstrukcja nośna ścianek.

Wyplatanie boków.

Wyplatanie mebli.

Kosze z wikliny korowanej.

Wykonywanie koszy z wikliny nie korowanej.

Kosze galanteryjne.

3. Ćwiczenia

- Wykonywanie dna okrągłego, owalnego, wielokątnego z wikliny korowanej i nie korowanej.
- Łączenie dna ze ścianą wyrobu /nabijanie, nawiązywanie/.
- Tworzenie bocznej ściany wyrobu koszykarskiego za pomocą splotu krzyżowego, wężykowego (z 2, 3, 4 i więcej prętów), skośnego, z wikliny korowanej i nie korowanej.
- Wykonywanie splotów ażurowych (osnowowych, kratowych, siatkowych, koronkowych) w galanteryjnych wyrobach plecionkarskich.
- Wzmacnianie połączeń konstrukcyjnych elementów mebli wyplatanych splotami łączącymi (pojedynczym, krzyżowym, oplotowym, koronkowym, rombowym, kątowym).
- Zakończanie wyrobów koszykarsko-plecionkarskich obrębami jednostronnymi, dwustronnymi, warkoczowymi, skręcanymi, wężykowymi, wiązanyimi, listwowymi.

- Wykonywanie dodatkowych zakończeń wyrobów typu: podplotka, kołnierz, podstawa, gruszka, szyjka.
- Mocowanie w wyrobach uchwytów w postaci pałąka: zwyczajnego, kijowego, krzyżowego, spiralnego, oplecionego.
- Mocowanie w wyrobach uchwytów w postaci ucha: pełnego, zwyczajnego, oplecionego, wykonywanie ucha okienkowego.
- Wykonywanie i mocowanie w wyrobach galanteryjnych zamknięć plecionkarskich typu: zaczep, zatyczka, pętla, zawias (skręcany, owijany).
- Montowanie nieskomplikowanych mebli z kijów wiklinowych (kwietniki, gazetniki, taborety).
- Wykonanie określonego wyrobu zgodnie z procesem technologicznym.

4. Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń. Instrukcje dotyczące wytwarzania wyrobów. Dokumentacje wyrobów.

Normy dotyczące podstawowych, pomocniczych i uzupełniających materiałów koszykarsko-plecionkarskich, elementów konstrukcyjnych wyrobów, splotów, zakończeń, uchwytów, zamknięć i złącz plecionkarskich.

Schematy procesów technologicznych wyrobów koszykarsko -plecionkarskich.

Foliogramy, przezroczka, filmy dydaktyczne: wykonywane wyrobów koszykarskich i plecionkarskich. Narzędzia: sekator, nóż, szydło, ubijak, taśma miernicza lub metrówka. Oprzyrządowanie pomocnicze. Podstawowe materiały plecionkarskie: pręty i kije wiklinowe korowane i nie korowane.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Realizacja programu jednostki powinna być poprzedzona przypomnieniem wiedzy i umiejętności opanowanych w module podstawy koszykarstwa -plecionkarstwa.

Szczególną uwagę należy zwrócić na podstawowe dla zawodu materiały plecionkarskie, jakimi są pręty i kije wiklinowe korowane i nie korowane.

W procesie nauczania-uczenia się powinny być zastosowane aktywizujące i podające metody nauczania: pokaz z objaśnieniem, z instruktążem, z wykorzystaniem środków audiowizualnych, pogadanka informacyjną, problemowa, dyskusja problemowa, giełda pomysłów, metoda przypadków, symulacyjna, ćwiczeń praktycznych.

Wskazana jest realizacja zadań praktycznych w grupach liczących do 15 osób. Umożliwia to powtarzanie ćwiczeń, aż do uzyskania zadowalających wyników.

Wskazane jest również wykorzystywanie programów komputerowych i internetu do pozyskiwania informacji dotyczących możliwości zakupu wikliny u producentów oraz możliwości zbytu wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

Pożądane jest organizowanie wycieczek na teren zakładu produkcyjnego celem poznania materiałów, metod pracy i technik wytwarzania wyrobów.

6.Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie osiągnięć uczniów powinno odbywać się przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych wymagań i kryteriów oceniania. Przed przystąpieniem do wykonania zadania powinno się sprawdzić znajomość podstaw teoretycznych. W zależności od warunków może to być sprawdzian ustny lub pisemny, obejmujący zastosowanie i podstawowe właściwości wikliny. Pozytywny wynik sprawdzianu powinien być warunkiem przystąpienia do wykonania ćwiczeń.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście powinny dotyczyć zastosowania, właściwości prętów i kijów wiklinowych oraz procesów technologicznych wyrobów koszykarsko - plecionkarskich z wikliny korowanej i nie korowanej.

Sprawdzanie umiejętności można realizować przez obserwację pracy uczniów podczas wykonywania zadań praktycznych oraz stosowanie testów typu próba pracy.

Podczas obserwacji czynności uczniów w trakcie wykonywania ćwiczeń należy zwrócić uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska,
- stosowanie wiedzy i umiejętności z zakresu podstaw koszykarstwa - plecionkarstwa,
- wykonywanie prac przygotowawczo - wykończeniowych związanych z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko - plecionkarskich,
- interpretację informacji zamieszczonych w instrukcjach wykonania i dokumentacji wyrobu,
- wykonywanie czynności plecionkarskich z zastosowaniem prętów i kijów wiklinowych korowanych i nie korowanych,
- dobór splotów, zakończeń, uchwytów, zamknięć i złączy plecionkarskich,
- racjonalne wykonanie pracy ze zwróceniem uwagi na wykorzystanie odpadów użytkowych,
- jakość wykonywanej pracy.

W wyniku realizacji programu uczniowie powinni opanować umiejętności przygotowania prętów i kijów wiklinowych do produkcji.

W końcowej ocenie edukacyjnych osiągnięć uczniów po zakończeniu realizacji programu jednostki należy wziąć pod uwagę wyniki sprawdzianów oraz poziom wykonania ćwiczeń.

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się według ustalonych wymagań i zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 742[02].Z1.03

Wykonywanie wyrobów z zastosowaniem peddigu, rotangu, rafii, trawy morskiej, słomy i innych materiałów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- zastosować wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw koszykarstwa - plecionkarstwa,
- wykonać prace przygotowawczo - wykończeniowe związane z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko - plecionkarskich,
- wykonać prace związane z produkcją wyrobów koszykarsko - plecionkarskich,
- dobrać materiały i technologie do wytwarzania wyrobów,
- wykonać wyroby koszykarsko - plecionkarskie o różnym przeznaczeniu i konstrukcji,
- wykonać wyroby z zastosowaniem surowców krajowych oraz materiałów podstawowych i pomocniczych,
- wykonać wyroby z zastosowaniem zagranicznych surowców i materiałów (peddig, trawa morska, rafia, słoma ryżowa, rotang),
- zastosować różne materiały do wykonania konstrukcji mebli wyplatanych (drewno, metal, tworzywo sztuczne, kij rotangowy i peddigowy),
- wykonać sploty tworzące z peddigu, trawy morskiej i łączące z taśm rotangopochodnych w meblach wyplatanych,
- połączyć konstrukcyjne elementy plecionkarskie za pomocą łączników metalowych i kleju,

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp, ppoż. oraz ochrony środowiska podczas prac koszykarsko-plecionkarskich.

Podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa.

Prace przygotowawczo-wykończeniowe związane z wytwarzaniem wyrobów.

Prace związane z produkcją wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

Surowce krajowe stosowane w koszykarstwie-plecionkarstwie: rogożyna, łuby iglaste i liściaste - dartki, łyko lipowe, korzenie sosnowe i jałowcowe, turzyca, słoma pszenna i żytnia, siano.

Surowce zagraniczne stosowane w koszykarstwie-plecionkarstwie: rotang, bambus, peddig, rafia, liście bananowca.

Taśmy: wiklinowe, leszczynowe, rotangopochodne, włókiennicze.

Materiały drzewne i drewnopochodne: tarcica, sklejka, płyty pilśniowe i wiórowe.

Tworzywa sztuczne.

Metale i wyroby hutnicze: druty, pręty, taśmy, rurki, kształtowniki. Łączniki metalowe: gwoździe, nity, skobelki, zszywki, wkręty, śruby.

3.Ćwiczenia

- Łączenie elementów plecionkarskich z drewnianymi i drewnopochodnymi.
- Stosowanie materiałów pomocniczych (gwoździe, okucia metalowe, tworzywa sztuczne - taśmy, pręty, żyłki, wężyki) w wyrobach plecionkarskich.
- Wykonywanie wyrobów galanteryjnych z zastosowaniem materiałów i surowców krajowych (wiklina, rogożyna, turzyca, słoma, siano, korzenie).
- Wykonywanie wyrobów galanteryjnych z materiałów i surowców egzotycznych (peddig, rafia, trawa morska).
- Wykonywanie konstrukcji mebli wyplatanych z materiałów krajowych i zagranicznych.
- Wyplatanie mebli splotami tworzącymi z materiałów krajowych i egzotycznych.
- Wzmacnianie konstrukcyjnych połączeń mebli splotami łączącymi za pomocą taśmy i skóry.

4.Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń. Instrukcje wykonania wyrobu. Dokumentacje wyrobów.

Branżowe Normy dotyczące surowców, materiałów i elementów plecionkarskich.

Filmy dydaktyczne, przezrocza, fotografie, foliogramy, foldery, prospekty. Schematy procesów technologicznych wyrobów plecionkarskich.

Narzędzia: nóż (prosty, składany), sekator, szydło (proste, szpikulec), ubijak - wyginacz (mały, średni, duży), młotek (0,2 kg, 0,5 kg), cęgi stolarskie, szczypce (płaskie, wydłużone, boczne), przyrządy pomiarowe (taśma miernicza, suwmiarka).

Oprzętdowanie pomocnicze.

Podstawowe materiały i surowce plecionkarskie:

krajowe: łuby (iglaste, liściaste), łyko lipowe, rogożyna, turzyca, korzenie (sosnowe, jałowcowe), słoma (żytnia, pszenna),

zagraniczne: rotang, peddig, bambus, rafia, taśma trzciniowa, peddigowa, trawa morska, słoma ryżowa.

Materiały pomocnicze: tworzywa sztuczne (taśmy, pręty, żyłki, wężyki).

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

W realizacji programu jednostki należy wykorzystywać umiejętności opanowane w module 742[02].O1 oraz w jednostkach modułowych 742[02].Z1.01 i 742[02].Z1.02. Szczególnie ważne jest opanowanie przez uczniów umiejętności dotyczących prac związanych z produkcją wyrobów oraz prac przygotowawczo - wykończeniowych związanych z wytwarzaniem wyrobów.

Przed przystąpieniem do wykonywania ćwiczeń konieczne jest zapoznanie uczniów z zasadami bezpieczeństwa obowiązującymi na określonych stanowiskach pracy.

Zadania praktyczne należy realizować w początkowej fazie w pracowni ćwiczeń praktycznych w grupach liczących do 15 uczniów, również z podziałem na 2-4 osobowe zespoły, wykonujące zadania na ćwiczeniowych stanowiskach wytwarzania mebli wyplatanych oraz na indywidualnych stanowiskach typowych prac plecionkarskich.

Do wykonania ćwiczeń nauczyciel powinien przygotować teksty przewodnie, dokumentację wyrobu, Branżowe Normy, poradniki, instrukcje oraz inne pomoce. Pracownia koszykarsko-plecionkarska powinna być wyposażona w różnorodne materiały oraz informatory producentów i importerów materiałów koszykarskich i plecionkarskich.

Każdy uczeń powinien mieć możliwość bezpośredniej identyfikacji materiałów oraz wykonywania z nich wyrobów.

Ze względu na różnorodność wyrobów, należy kształtować umiejętność trafnego doboru materiałów, z uwzględnieniem jakości, trwałości, możliwości zastosowania oraz czynnika ekonomicznego.

Program nauczania powinien być realizowany z uwzględnieniem aktywizujących metod nauczania, ze szczególnym uwzględnieniem metody ćwiczeń praktycznych oraz metody tekstu przewodniego.

Podczas ćwiczeń uczniowie korzystają z pytań prowadzących i formularzy do wypełnienia oraz ze wszystkich środków stanowiących wyposażenie pracowni. Uczniowie planują przebieg ćwiczenia korzystając z materiałów źródłowych, a na właściwe rozwiązanie naprowadzają ich przygotowane przez nauczyciela pytania. Zadaniem nauczyciela jest obserwacja przebiegu realizacji zadania, zwracanie uwagi na przestrzeganie zasad bhp.

Uczeń powinien mieć możliwość wykonywania czynności związanych z wytwarzaniem wyrobów koszykarsko-plecionkarskich w pracowniach (warsztatach) oraz kształtowania umiejętności w rzeczywistych warunkach pracy zakładów produkcyjnych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie postępów uczniów powinno odbywać się w sposób systematyczny przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych wymagań edukacyjnych i przyjętych kryteriów oceniania.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda – fałsz).

Umiejętności praktyczne mogą być sprawdzane przez obserwację pracy uczniów podczas wykonywania ćwiczeń oraz przez stosowanie testów typu próba pracy z zadaniami nisko i wysoko symulowanymi, zaopatrzonymi w kryteria oceny i schemat punktowania.

Podczas obserwacji czynności wykonywanych przez uczniów należy zwrócić uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bhp, ppoż. i ochrony środowiska podczas wykonywania prac związanych z produkcją wyrobów z materiałów krajowych i zagranicznych,
- organizację stanowiska pracy i procesu pracy,
- dobór narzędzi i oprzyrządowania pomocniczego do realizacji określonych prac,
- dobór, przygotowanie i zastosowanie różnych materiałów w jednym wyrobie,
- wykonywanie czynności zgodnie z procesem technologicznym,
- racjonalne wykonanie pracy, z wykorzystaniem odpadów użytkowych,
- jakość wykonywanej pracy.

Kontrolę poprawności wykonania zadań należy prowadzić w trakcie i po ich realizacji. Uczeń powinien samodzielnie sprawdzić wyniki swojej pracy przez porównanie z wzorcowo wykonaną czynnością i według arkusza oceny postępów. Potem kontroli według tego samego wzorca i arkusza oceny postępów dokonuje nauczyciel, biorąc pod uwagę poprawność, jakość i staranność wykonania pracy. Proces sprawdzania i oceniania edukacyjnych osiągnięć uczniów powinien być realizowany zgodnie z przyjętymi kryteriami i z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 742[02].Z1.04

Wykonywanie napraw i renowacji wyrobów koszykarsko-plecionkarskich

1.Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- zorganizować stanowiska napraw i renowacji wyrobów, zgodnie z przepisami bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska,
- zastosować wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw koszykarstwa-plecionkarstwa,
- wykonać prace związane z produkcją wyrobów koszykarsko-plecionkarskich,
- wykonać prace przygotowawczo-wykończeniowe związane z wytwarzaniem wyrobów,
- zakwalifikować wyroby do naprawy i renowacji,
- określić sposób i rodzaj naprawy,
- ustalić kolejność operacji podczas napraw i renowacji,
- dobrać materiały podstawowe, uzupełniające i pomocnicze do wykonania naprawy i renowacji wyrobu,
- naprawić konstrukcyjne elementy plecionkarskie mebli wyplatanych typu: krzyż, noga, rozpora, rama, poręcz, biegun,
- wzmocnić konstrukcję mebli wyplatanych listwami oraz taśmami za pomocą splotów łączących,
- uzupełnić ubytki w zakończeniach wyrobów plecionkarskich,
- naprawić podplotkę, szyjkę, kołnierz, podstawę (dodatkowe zakończenie poniżej dna wyrobu), gruszkę,
- wykonać replikę pałaka zwyczajnego i kijowego oraz ucha zwyczajnego,
- naprawić uchwyt plecionkarski typu: pałak (krzyżowy, spiralny, opleciony), ucho (oplecione, okienkowe, pełne),
- wykonać replikę zamknięcia plecionkarskiego typu: zawias (skręcony, zwijany), pętla, zaczep, zatyczka,
- zastosować w naprawach gwoździe, zszywki, wkręty oraz klej,
- wykonać prace tapicerskie i stolarskie przy naprawie wyrobów,
- zastosować techniki wykończeniowe przy odnawianiu wyrobów.

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp i ochrony ppoż., obowiązujące podczas wykonywania pracy.
Podstawy koszykarstwa-plecionkarstwa.

Prace przygotowawczo-wykończeniowe związane z wytwarzaniem wyrobów.

Prace związane z produkcją wyrobów koszykarsko-plecionkarskich.

Konstrukcyjne elementy plecionkarskie.

Sploty tworzące i łączące.

Zakończenia plecionkarskie.

Uchwyty, zamknięcia i złącza plecionkarskie.

Proces technologiczny naprawy i renowacji wyrobu.

Mocowanie uchwytów plecionkarskich.

Kształtowanie prętów i kijów na elementy wyrobu.

Pomocnicze prace stolarskie i tapicerskie.

Środki uszlachetniające wiklinę.

Materiały podstawowe, uzupełniające i pomocnicze.

3. Ćwiczenia

- Przygotowanie stanowiska pracy do wykonania określonego zadania.
- Uzupełnianie ubytków splotów tworzących (krzyżowego, wężykowego, skośnego, kostkowego, szytego, wiązanego) w wyrobach koszykarskich.
- Uzupełnianie ubytków splotów ażurowych (osnowowego, kratowego, siatkowego, koronkowego) w wyrobach plecionkarskich.
- Wykonywanie splotów łączących (pojedynczego, krzyżowego, oplotowego, koronkowego, rombowego, kąтового) w naprawach mebli wyplatanych.
- Uzupełnianie ubytków obrębu jednostronnego, dwustronnego, warkoczowego, skręcanego, wężykowego, wiązanego, listwowego oraz podplotki, kołnierza, podstawy, gruszki, szyjki w wyrobach koszykarsko-plecionkarskich.
- Wykonywanie pomocniczych prac tapicerskich i stolarskich związanych z naprawą wyrobów koszykarskich i plecionkarskich.
- Naprawianie i wykonywanie replik uchwytów w wyrobach koszykarsko-plecionkarskich w postaci pałaka (zwyčajnego, kijowego, krzyżowego, spiralnego, oplecionego) oraz ucha (pełnego, okienkowego, zwyčajnego, oplecionego).
- Wykonywanie replik zamknięć w wyrobach koszykarsko-plecionkarskich (zaczepów, zatyczek, pętli, zawiasów),
- Mycie, barwienie, lakierowanie w ramach renowacji wyrobów koszykarskich i plecionkarskich.
- Odnawianie wyrobów koszykarsko-plecionkarskich w ramach usług.

4. Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń. Instrukcje dotyczące napraw wyrobów koszykarsko - plecionkarskich. Dokumentacje wyrobów. Obowiązujące normy. Literatura zawodowa.

Foliogramy, przezrocza, filmy dydaktyczne, dotyczące napraw i renowacji wyrobów koszykarsko - plecionkarskich. Komplet narzędzi. Oprzyrządowanie pomocnicze. Materiały plecionkarskie: podstawowe, uzupełniające i pomocnicze.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Realizacja programu jednostki modułowej odbywa się w ścisłej korelacji z innymi jednostkami.

W realizacji programu jednostki należy wykorzystywać treści programowe modułu 742[02].O1 oraz jednostek modułowych: 742[02].Z1.01, 742[02].Z1.02, 742[02].Z1.03.

W procesie nauczania-uczenia się powinny być zastosowane aktywizujące i podające metody nauczania: pokaz z objaśnieniem, z instruktażem, pokaz z wykorzystaniem środków audiowizualnych, pogadanka informacyjna i problemowa, dyskusja problemowa, giełda pomysłów, metoda przypadków, sytuacyjna, tekstu przewodniego, projektów, ćwiczeń praktycznych.

Wskazane jest prowadzenie ćwiczeń w grupach liczących około 15 uczniów, z możliwością podziału na zespoły 2-4 osobowe.

Ze względu na różnorodność wyrobów, należy kształtować umiejętności trafnego doboru materiałów do celów produkcyjnych, z podkreśleniem właściwego zastosowania oraz czynnika ekonomicznego.

Wskazane jest wykorzystywanie programów komputerowych i internetu do pozyskiwania informacji dotyczących technik prowadzenia renowacji wyrobów, możliwości nabywania i zbytu materiałów stosowanych do napraw i renowacji wyrobów.

Pracownia koszykarsko-plecionkarska powinna być wyposażona w różnorodne materiały oraz informatory producentów i importerów materiałów stosowanych w koszykarstwie-plecionkarstwie. Każdy uczeń powinien mieć możliwość bezpośredniej identyfikacji materiałów.

Wskazane jest organizowanie wycieczek do zakładów produkcyjnych celem poznania materiałów, metod pracy, technik wytwarzania wyrobów, prowadzenia napraw i renowacji wyrobów.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie osiągnięć uczniów powinno odbywać się przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych wymagań edukacyjnych. Przed przystąpieniem do wykonania zadania należy sprawdzić znajomość podstaw teoretycznych. W zależności od warunków może to być sprawdzian ustny lub pisemny, obejmujący rodzaje wyrobów, zastosowanie i klasyfikację materiałów plecionkarskich. Pozytywny wynik sprawdzianu powinien być warunkiem przystąpienia do wykonania ćwiczeń.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście powinny dotyczyć rodzajów, zastosowania, właściwości materiałów oraz procesów technologicznych.

Sprawdzanie umiejętności może być realizowane przez obserwację pracy uczniów podczas realizacji zadań praktycznych oraz stosowanie testów typu próba pracy.

W procesie obserwacji pracy uczniów podczas wykonywania ćwiczeń należy zwrócić uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska,
- organizację stanowiska pracy i procesu pracy,
- interpretację instrukcji i dokumentacji wyrobu,
- przygotowanie oprzyrządowania pomocniczego do wykonania określonej pracy,
- przygotowanie materiałów do realizacji zadań,
- wykonanie replik uchwytów i zamknięć w ramach napraw wyrobów,
- uzupełnianie ubytków w splotach, zakończeniach, uchwytach, zamknięciach, w ramach napraw wyrobów,
- dobór technik prowadzenia renowacji,
- racjonalne wykorzystywanie materiałów do napraw, z uwzględnieniem odpadów użytkowych,
- jakość wykonywanej pracy.

Uczniowie powinni wykazać się umiejętnością doboru i przygotowania materiałów do wykonywania napraw i renowacji wyrobów.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej należy uwzględniać wyniki sprawdzianów oraz poziom wykonania ćwiczeń i realizacji usług.

W procesie sprawdzania i oceniania edukacyjnych osiągnięć uczniów należy przestrzegać ustalonych kryteriów oraz uwzględniać obowiązującą skalę ocen.

Moduł 742[02].S1

Aranżacja wnętrza, technologia wytwarzania wyrobów dekoracyjnych

1.Cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- przestrzegać przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- stosować wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw koszykarstwa-plecionkarstwa,
- stosować wiedzę i umiejętności z zakresu technologii prac koszykarsko-plecionkarskich,
- projektować wyroby dekoracyjne,
- dobierać materiały i technologie do wytwarzania wyrobów dekoracyjnych,
- określać rodzaj, jakość i ilość materiału potrzebnego do wykonania określonego wyrobu dekoracyjnego,
- łączyć różne materiały w jednym wyrobie,
- wykonywać wyroby o różnorodnej konstrukcji,
- dokonywać aranżacji i wystroju wnętrza,
- wykończać i uszlachetniać wyroby dekoracyjne, z uwzględnieniem materiałów ekologicznych,
- zdobić wyroby elementami z metalu, skóry oraz innych materiałów,
- wykonywać pomocnicze prace stolarskie i tapicerskie,
- dobierać sposoby pakowania i magazynowania,
- dokonywać napraw i renowacji wyrobów,
- dokonywać oceny jakościowej gotowych wyrobów dekoracyjnych,
- ustalać koszty związane z wykonaniem wyrobu dekoracyjnego, i wystroju wnętrza, sporządzać kalkulację cen.

2. Wykaz jednostek modułowych

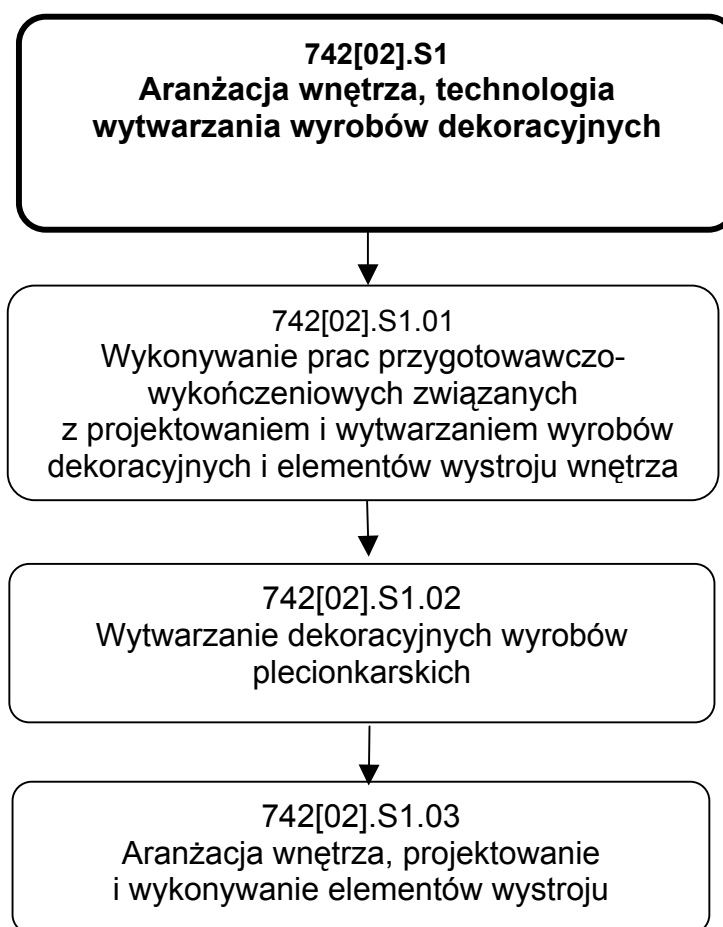
Szkoła zawodowa dla młodzieży

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
742[02].S1.01	Wykonywanie prac przygotowawczo-wykończeniowych związanych z projektowaniem i wytwarzaniem wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza	20
742[02].S1.02	Wytwarzanie dekoracyjnych wyrobów plecionkarskich	164
742[02].S1.03	Aranżacja wnętrza, projektowanie i wykonywanie elementów wystroju	64
Razem		248

Szkoła zawodowa dla dorosłych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
742[02].S1.01	Wykonywanie prac przygotowawczo-wykończeniowych związanych z projektowaniem i wytwarzaniem wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza	24
742[02].S1.02	Wytwarzanie dekoracyjnych wyrobów plecionkarskich	78
742[02].S1.03	Aranżacja wnętrza, projektowanie i wykonywanie elementów wystroju	24
Razem		126

3. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

Branżowe Normy

- BN-69/8460-03 Sploty plecionkarskie. Podział, nazwy i określenia
- BN-69/8460-05 Zakończenia plecionkarskie. Nazwy i określenia
- BN-69/8460-06 Uchwyty, zamknięcia i złącza plecionkarskie. Nazwy i określenia
- BN-70/8460-09 Wyroby plecionkarsko-koszykarskie
- BN-70/9225-04 Wiklina plecionkarska i taśmy wiklinowe. Wady
- BN-70/9225-07 Wiklina plecionkarska. Podział wg wymiaru
- BN-71/8460-11 Wyroby plecionkarsko-koszykarskie z wikliny. Wady
- BN-72/9225-02 Materiały plecionkarskie. Pręty wiklinowe
- BN-73/8460-12 Plecionkarskie materiały rotangowe
- BN-74/8460-21 Dokumentacja projektowa wyrobów plecionkarskich i koszykarskich
- BN-74/8463-01 Kosze galanteryjne z wikliny
- BN-74/9225-03 Materiały plecionkarskie. Kije wiklinowe

BN-74/9225-06 Wiklina plecionkarska. Wady, podział, nazwy, określenia
BN-75/7148-01 Meble z wikliny
BN-75/8460-10 Słoma plecionkarska i wyroby plecionkarskie ze słomy
BN-75/9225-08 Taśmy wiklinowe
BN-79/6700-01 Trzcina
BN-80/8463-03 Kosze gospodarcze z wikliny
Kański B.: Koszykarstwo. PWSZ, Warszawa 1959
Kończak T., Korpetta W., Mądryk J.: Technologia wikliniarstwa
i plecionkarstwa. WSiP, Warszawa 1979
Kończak T., Żurowski J.: Materiałoznawstwo wikliniarskie
i plecionkarskie WSiP, Warszawa 1978
Katalogi wyrobów koszykarskich i plecionkarskich
Czasopisma specjalistyczne

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 742[02].S1.01

Wykonywanie prac przygotowawczo-wykończeniowych związanych z projektowaniem i wytwarzaniem wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- wykonać prace przygotowawczo-wykończeniowe zgodnie z przepisami bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska,
- zastosować wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw koszykarstwa - plecionkarstwa,
- zastosować wiedzę i umiejętności z zakresu technologii prac koszykarsko - plecionkarskich,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z harmonogramem realizacji zadań,
- dobrać sprzęt, narzędzia i materiały do projektowania wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza,
- dobrać materiały zgodnie z dokumentacją wyrobu,
- skonstruować oprzyrządowanie pomocnicze do wykonania wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza,
- dokonać kształtowania materiałów plecionkarskich na elementy zdobnicze wyrobów dekoracyjnych,
- dobrać łączniki do montażu elementów wyrobu dekoracyjnego i elementów wystroju wnętrza,
- dobrać i zamocować elementy zdobnicze z metalu, skóry, drewna oraz innych materiałów,
- wykonać pomocnicze prace stolarskie i tapicerskie,
- dobrać materiały wykończeniowe,
- sprawdzić zgodność wykonania wyrobu z dokumentacją,
- wykonać naprawę i renowację wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza,
- sporządzić kalkulację ceny wyrobu dekoracyjnego i wystroju wnętrza.

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska podczas prac koszykarsko - plecionkarskich.

Podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa.

Technologia prac koszykarsko - plecionkarskich.

Organizacja pracy i stanowiska pracy.

Przygotowanie materiałów plecionkarskich do produkcji (sortowanie wstępne materiałów plecionkarskich z wydzieleniem na konstrukcję wyrobu, sploty, uchwyty; uplastycznianie i zabezpieczanie materiałów).

Urządzenia pomocnicze, maszyny.

Obsługa urządzeń i maszyn (taśmiarka, listwiarka, strug, zwężacz ręczny).

Produkcja taśm (łupanie prętów sposobem ręcznym i mechanicznym, struganie mechaniczne i ręczne taśmy).

Łupanie kijów i przygotowanie listew.

Kształtowanie prętów i kijów.

Ostrzenie i konserwacja narzędzi.

Wykończanie i uszlachetnianie wyrobów (czyszczenie, mycie, barwienie, lakierowanie, zdobienie).

Materiały drzewne i drewnopochodne (tarcica, sklejka, płyta pilśniowa i wiórowa).

Tworzywa sztuczne.

Łączniki metalowe i okucia.

Materiały włókiennicze (tkaniny, nici, sznurki, materiały tapicerskie).

Materiały uzupełniające i pomocnicze.

Maty dekoracyjne: zwykłe, ozdobne.

Skóry galanteryjne.

Płyty szklane (płaskie, lustrzane, wzorzyste, matowe, marblit).

3.Ćwiczenia

- Przygotowanie sprzętu kreślarskiego i materiałów do projektowania wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza.
- Sporządzanie zapotrzebowania materiałowego na wyrób dekoracyjny i element wystroju wnętrza, zgodnie z projektem.
- Przygotowanie materiałów do wykonania wyrobu dekoracyjnego i elementu wystroju wnętrza, zgodnie z projektem.
- Trasowanie i przerywanie materiałów na elementy wyrobów dekoracyjnych i elementy wystroju wnętrza, zgodnie z dokumentacją.
- Kształtowanie i suszenie elementów wyrobu dekoracyjnego i wystroju wnętrza.
- Szycie i mocowanie podszewki w wyrobie dekoracyjnym
- Uszlachetnianie wyrobu dekoracyjnego i elementów wystroju wnętrza zgodnie z zasadami bhp i ppoż.
- Wykonywanie napraw i renowacji wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza.
- Wykonywanie usług z zakresu plecionkarstwa dekoracyjnego i aranżacji wnętrz.

- Sporządzanie kalkulacji ceny wyrobu i usługi.

4.Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń. Instrukcje obsługi maszyn i urządzeń. Instrukcje wykonania wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza.

Dokumentacje wyrobów dekoracyjnych i aranżacji wnętrza.

Branżowe Normy. Prospekty surowców i materiałów. Foliogramy, przezrocza, filmy dydaktyczne: prace przygotowawczo-wykończeniowe dotyczące wykonywania wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza.

Schematy, tablice procesów technologicznych wyrobów dekoracyjnych (zabawki, torebki, wazon, kufereki, tacki oraz inne wyroby galanterijne) i elementów wystroju wnętrza (meble wyplatane, dekoracje ściienne, itp.).

Katalogi narzędzi, maszyn i urządzeń do obróbki materiałów plecionkarskich. Narzędzia: sekator, nóż, szydło, obcęgi, młotek, ubijak, piła do drewna, taśma miernicza lub calówka.

Oprzyrządowanie pomocnicze: szablony (okrągły, owalny, półokrągły, kątowy, czworokątny), formy (pełne, wieloczęściowe, ażurowe), wałki (okrągłe, owalne, profilowane-specjalne), stoły i piramidy do gięcia prętów i kijów.

Podstawowe materiały i surowce plecionkarskie:

krajowe : pręty wiklinowe (nie korowane i korowane), kije wiklinowe (nie korowane i korowane), taśma (wiklinowa, peddigowa, trzciniowa), łuby (iglaste, liściaste), łyko lipowe, rogożyna, turzyca, korzenie (sosnowe, jałowcowe), słoma (żytnia, pszenna), siano, liście kukurydzy,

zagraniczne: rotang, peddig, bambus, rafia, taśma (trzciniowa, peddigowa), trawa morska, sizal, słoma ryżowa, maty (gotowe).

Materiały uzupełniające: sklejka (iglasta, liściasta), płyty pilśniowe(twarde, lakierowane, laminowane), szklane, tektury i kartony, skóry, tworzywa sztuczne, tkaniny (bawełniane, lniane, konopne, jedwabne, syntetyczne), folie.

Materiały pomocnicze: kleje, barwniki, pigmenty, bejce, farby i emalie, lakiery, druty, gwoździe, wkręty, nity, śruby.

5.Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Realizacja treści programowych jednostki modułowej ma na celu zapoznanie uczniów z typowymi pracami przygotowawczo-wykończeniowymi, prowadzonymi przed lub po wykonaniu wyrobu dekoracyjnego lub elementu wystroju wnętrza. Szczególnie ważne jest opanowanie przez uczniów umiejętności organizacji stanowiska pracy

oraz przygotowanie oprzyrządowania pomocniczego do wykonania podstawowych operacji montażu konstrukcji.

Ćwiczenia powinny być realizowane w grupach liczących około 15 uczniów, w uzasadnionych przypadkach z podziałem na zespoły 2-4 osobowe realizujące zadania na stanowiskach ćwiczeniowych.

Przed przystąpieniem do realizacji ćwiczeń konieczne jest zapoznanie uczniów z zasadami bezpieczeństwa obowiązującymi na danym stanowisku pracy oraz z instrukcjami obsługi maszyn i urządzeń.

Wskazane jest, aby podczas realizacji programu stosować metody oparte na działaniu praktycznym np. metodę tekstu przewodniego, metodę ćwiczeń praktycznych.

Na początku zajęć prowadzonych metodą tekstu przewodniego uczeń powinien otrzymać tekst zawierający pytania prowadzące i formularze do wypełnienia oraz dokumentację wyrobu.

Określone zadania należy w początkowej fazie realizować w pracowni ćwiczeń praktycznych na stanowiskach prac koszykarsko-plecionkarskich, a następnie na stanowiskach pracy w zakładzie produkcyjnym.

6.Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie postępów ucznia powinno odbywać się systematycznie przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych wymagań i kryteriów oceniania.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda – fałsz).

Umiejętności mogą być sprawdzane przez obserwację pracy uczniów podczas realizacji zadań praktycznych oraz stosowanie testów typu próba pracy z zadaniami nisko i wysoko symulowanymi zaopatrzonymi w kryteria oceny i schemat punktowania.

Podczas obserwacji wykonywanych prac należy zwrócić uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bhp, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska podczas prac przygotowawczo-wykończeniowych,
- organizację stanowiska pracy i procesu pracy,
- interpretację instrukcji wykonania i dokumentacji wyrobu,
- wykonywanie prac związanych z doбором i przygotowaniem surowców i materiałów do realizacji określonych zadań,
- wykończanie i uszlachetnianie wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza,
- prowadzenie napraw i renowacji wyrobów dekoracyjnych i elementów wystroju wnętrza.

Kontrolę poprawności wykonania zadań należy prowadzić w trakcie i po ich realizacji. Uczniowie powinni samodzielnie sprawdzić wyniki swojej pracy przez porównanie z wzorcowo wykonaną czynnością i według arkusza oceny postępów. Potem kontroli według tego samego wzorca i arkusza oceny postępów dokonuje nauczyciel, biorąc pod uwagę poprawność, jakość i staranność wykonania zadania. Wskazane jest prowadzenie badań diagnostycznych i sumatywnych na zakończenie realizacji programu jednostki. W procesie sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów należy brać pod uwagę zakres i stopień realizacji celów kształcenia oraz uwzględniać obowiązującą skalę ocen.

Jednostka modułowa 742[02].S1.02

Wytwarzanie dekoracyjnych wyrobów plecionkarskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- zastosować wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw koszykarstwa - plecionkarstwa,
- zastosować wiedzę i umiejętności z zakresu technologii prac koszykarsko - plecionkarskich,
- wykonać prace przygotowawczo-wykończeniowe związane z projektowaniem i wytwarzaniem wyrobów dekoracyjnych,
- wykonać modele wyrobów dekoracyjnych, z zastosowaniem krajowych i zagranicznych surowców i materiałów,
- wykonać wyroby dekoracyjne o różnej konstrukcji,
- połączyć różne materiały w jednym wyrobie,
- zastosować różne sploty w jednym wyrobie,
- zastosować materiały podstawowe i pomocnicze do wykonania elementów zdobniczych wyrobów dekoracyjnych,
- zastosować elementy z drewna i metalu do zdobienia wyrobu,
- zamocować elementy zdobnicze w wyrobie,
- uzupełnić konstrukcję wyrobu matą dekoracyjną,
- zastosować materiały wyściółkowe oraz tkaniny tapicerskie do zdobienia i podniesienia użytkowej wartości wyrobu.

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp, ochrony ppoż. i ochrony środowiska podczas wykonywania prac koszykarsko-plecionkarskich.

Podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa.

Technologia prac koszykarsko - plecionkarskich.

Prace przygotowawczo - wykończeniowe związane z projektowaniem i wytwarzaniem wyrobów dekoracyjnych.

Materiały drzewne i drewnopochodne (tarcica, sklejka, płyta pilśniowa i wiórowa).

Tworzywa sztuczne.

Łączniki metalowe i okucia.

Materiały włókiennicze (tkaniny, materiały tapicerskie).

Materiały uzupełniające i pomocnicze.

Maty dekoracyjne (zwykłe, ozdobne).

3. Ćwiczenia

- Wykonywanie wyrobów dekoracyjnych splotami tworzącymi (kratowym, osnowowym, koronkowym, siatkowym, krzyżowym z deseniem, szytym, kostkowym), z zastosowaniem krajowych i zagranicznych surowców i materiałów.
- Wykonywanie wyrobów dekoracyjnych zakończonych obrębem skręcany, warkoczowym, jodełkowym.
- Zakończanie wyrobów dekoracyjnych szyjką, kołnierzem, podstawą, z zastosowaniem krajowych i zagranicznych surowców i materiałów.
- Mocowanie elementów zdobniczych z drewna, metalu, skóry i innych materiałów.
- Zdobienie wyrobów dekoracyjnymi uchwytyami i zamknięciami plecionkarskimi.

4. Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń.

Instrukcje wykonania wyrobów dekoracyjnych. Dokumentację wyrobów dekoracyjnych. Branżowe Normy. Prospekty surowców i materiałów stosowanych w koszykarstwie - plecionkarstwie. Foliogramy, przezrocza, filmy dydaktyczne: technologiczny proces wykonywania wyrobów dekoracyjnych.

Schematy procesów technologicznych wyrobów dekoracyjnych (zabawki, torebki, kufierki, wazon, tacki oraz inne wyroby galanteryjne). Komplet narzędzi. Oprzyrządowanie pomocnicze.

Podstawowe, uzupełniające i pomocnicze materiały i surowce plecionkarskie.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Realizacja programu jednostki modułowej odbywa się na podstawie wiedzy i umiejętności opanowanych w wyniku realizacji modułu 742[02].O1, 742[02].Z1 oraz programu jednostki modułowej 742[02].S1.01. Celem realizacji programu jest przygotowanie uczniów do wykonywania różnych wyrobów galanteryjnych z zakresu plecionkarstwa dekoracyjnego.

Należy zwrócić uwagę na zastosowanie nietypowych rozwiązań konstrukcyjnych, kombinacji splotów i wykorzystywanych materiałów, jak: tkaniny, szkło, tworzywa sztuczne, sizal, liście bananowca, kukurydzy i hiacyntu.

W procesie nauczania-uczenia się należy stosować aktywizujące i podające metody nauczania, jak: pokaz z opisem materiałów, metoda tekstu przewodniego i ćwiczeń praktycznych.

Wskazane jest prowadzenie ćwiczeń w grupach liczących około 15 uczniów. Umożliwia to wielokrotne wykonywanie ćwiczeń, aż do uzyskania zadowalających wyników.

Ze względu na różnorodność i stosowanie nowych, w tym ekologicznych surowców i materiałów, należy kształtować umiejętności ich trafnego doboru, z uwzględnieniem jakości, trwałości rozwiązań konstrukcyjnych, możliwości zastosowania oraz czynnika ekonomicznego. Każdy uczeń powinien mieć możliwość bezpośredniej identyfikacji materiałów.

Wskazane jest wykorzystywanie programów komputerowych i internetu do pozyskiwania informacji dotyczących materiałów plecionkarskich i ich producentów, a także możliwości zbytu wyrobów.

Pracownia powinna być wyposażona w potrzebne materiały plecionkarskie oraz informatory producentów i importerów materiałów stosowanych w koszykarstwie-plecionkarstwie.

Wskazane jest organizowanie wycieczek na targi wyrobów z drewna i wikliny oraz do zakładów produkcyjnych, celem poznania materiałów, metod pracy i technik wytwarzania wyrobów dekoracyjnych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie osiągnięć uczniów powinno odbywać się przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych wymagań edukacyjnych.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście powinny dotyczyć rodzajów, właściwości, zastosowania materiałów oraz procesów technologicznych wyrobów dekoracyjnych.

Sprawdzanie umiejętności może być dokonywane przez obserwację czynności ucznia podczas realizacji ćwiczeń oraz stosowanie testów typu próba pracy.

W trakcie obserwacji pracy uczniów należy zwrócić uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bhp., ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska,
- wykonywanie prac przygotowawczo-wykończeniowych związanych z produkcją wyrobów dekoracyjnych,
- zastosowanie kombinacji materiałów, splotów, zakończeń i uchwytów w jednym wyrobie,
- zastosowanie materiałów uzupełniających i pomocniczych do zdobienia wyrobów,

– zastosowanie akcesoriów metalowych, skórzanych i drewnianych do ozdabiania wyrobów.

Realizacja programu jednostki powinna być skorelowana z innymi jednostkami. Przed przystąpieniem do wykonania zadań należy sprawdzić znajomość teoretycznych podstaw. W zależności od potrzeb może to być sprawdzian ustny lub pisemny, dotyczący rodzajów, właściwości i zastosowania materiałów, technik wytwarzania elementów dekoracyjnych dla określonych wyrobów.

Pozytywny wynik sprawdzianu powinien być warunkiem przystąpienia do wykonania ćwiczeń.

Każdy uczeń powinien opanować umiejętności przygotowania podstawowych materiałów do produkcji. Podczas wykonywania ćwiczeń należy obserwować i dokonywać oceny pracy uczniów.

W ocenie końcowej, wynikającej z realizacji programu jednostki modułowej należy uwzględnić wyniki sprawdzianów oraz poziom wykonania ćwiczeń. W procesie sprawdzania i oceniania edukacyjnych osiągnięć uczniów należy uwzględniać obowiązującą skalę ocen.

Jednostka modułowa 742[02].S1.03

Aranżacja wnętrza, projektowanie i wykonywanie elementów wystroju

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń / słuchacz powinien umieć:

- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- zastosować wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw koszykarstwa - plecionkarstwa,
- zastosować wiedzę i umiejętności z zakresu technologii prac koszykarsko-plecionkarskich,
- wykonać prace przygotowawczo - wykończeniowe związane z aranżacją wnętrza, z projektowaniem i wykonywaniem elementów wystroju,
- opracować projekt aranżacji wnętrza, z uwzględnieniem wymagań eksploatacyjnych, estetycznych i ekonomicznych,
- zaprojektować elementy wystroju wnętrza z wikliny i innych materiałów, z uwzględnieniem współzależności kształtu i konstrukcji,
- zaprojektować formy plastyczne elementów wystroju wnętrza, z uwzględnieniem rozwiązań konstrukcyjnych,
- wykonać szkice elementów wystroju wnętrza, z uwzględnieniem proporcji, kompozycji i wymiarowania,
- odczytać, dokonać analizy i interpretacji rysunków i dokumentacji projektowej wystroju wnętrza,
- dobrać materiały i technologie do wykonania elementów wystroju wnętrza zgodnie z projektem,
- wykonać konstrukcję elementu wystroju wnętrza według projektu,
- dokonać kształtowania elementów wystroju wnętrza, z zastosowaniem materiałów i surowców egzotycznych,
- wzmocnić konstrukcję wystroju wnętrza taśmą, z zastosowaniem splotów łączących,
- wypełnić konstrukcję splotami plecionkarskimi, z zastosowaniem różnych materiałów.

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp, ochrony ppoż., oraz ochrony środowiska podczas wykonywania prac koszykarsko - plecionkarskich.

Podstawy koszykarstwa - plecionkarstwa.

Technologia prac koszykarsko - plecionkarskich.

Prace przygotowawczo-wykończeniowe związane z aranżacją wnętrz oraz z projektowaniem i wykonywaniem elementów wystroju.

Zasady projektowania. Proces projektowania. Etapy projektowania. Współzależność kształtu i konstrukcji. Forma plastyczna. Szkice, rysunki, projekty.

Zasady modelowania form płaskich i przestrzennych.

Kompozycja w plecionkarstwie artystycznym.

Zestawianie różnych materiałów w formę plastyczną. Kompozycje koszykarsko - plecionkarskie w wystroju wnętrza.

3. Ćwiczenia

- Opracowywanie dokumentacji projektowej aranżacji i wystroju wnętrza, z uwzględnieniem krajowych i zagranicznych materiałów i surowców.
- Wykonywanie szkiców elementów wystroju wnętrza.
- Modelowanie elementu wystroju wnętrza na podstawie rysunku projektowego.

4. Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń. Rysunki i szkice aranżacji wnętrza. Dokumentacje projektowe wystroju wnętrza.

Schematy procesów technologicznych określonych elementów wystroju wnętrza. Komplet narzędzi. Oprzyrządowanie pomocnicze. Materiały podstawowe, uzupełniające i pomocnicze. Surowce plecionkarskie.

Materiały i przybory kreślarskie. Filmy dydaktyczne, przezrocza, fotografie, foliogramy, foldery prospekty, czasopisma oraz inne materiały do wspomaganie projektowania aranżacji wnętrza.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

W realizacji treści programowych jednostki modułowej należy wykorzystać wiedzę i umiejętności ukształtowane w modułach: 742[02].O1, 742[02].Z1 oraz w jednostce modułowej 742[02].S1.01 i 742[02].S1.02. Szczególnie ważne jest opanowanie przez uczniów umiejętności projektowania wystroju wnętrza oraz umiejętności modelowania elementów wystroju.

Program nauczania powinien być realizowany aktywizującymi metodami nauczania, ze szczególnym uwzględnieniem ćwiczeń praktycznych. Ćwiczenia powinny być realizowane w grupach liczących około 15 uczniów, także z podziałem na 2-4 osobowe zespoły, wykonujące pełną aranżację wnętrza na stanowiskach ćwiczeniowych. Ćwiczenia związane z projektowaniem i wykonywaniem pojedynczych elementów powinny odbywać się na indywidualnych stanowiskach ćwiczeniowych.

Przed przystąpieniem do realizacji ćwiczeń konieczne jest zapoznanie uczniów z zasadami bezpieczeństwa obowiązującymi na danym stanowisku pracy.

Nauczyciel powinien przygotować teksty przewodnie do wykonania ćwiczeń, zestawy norm, poradniki, instrukcje oraz inne materiały wspomagające projektowanie i wykonywanie elementów wystroju wnętrza.

Podczas ćwiczeń realizowanych metodą tekstu przewodniego uczniowie korzystają z pytań prowadzących i formularzy do wypełnienia. Uczniowie planują przebieg ćwiczenia, korzystając z materiałów źródłowych i wyposażenia pracowni, a na właściwe rozwiązanie naprowadzają ich przygotowane przez nauczyciela pytania.

Uczeń powinien mieć możliwość sprawdzenia swoich umiejętności w rzeczywistych warunkach pracy w zakładach koszykarsko-plecionkarskich.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie postępów uczniów powinno odbywać się systematycznie przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych wymagań edukacyjnych.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda – fałsz).

Umiejętności mogą być sprawdzane przez obserwację pracy ucznia podczas realizacji zadań praktycznych oraz stosowanie testów typu próba pracy z zadaniami nisko i wysoko symulowanymi, zaopatrzonymi w kryteria oceny i schemat punktowania.

Podczas obserwacji pracy uczniów należy zwrócić uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bhp i ochrony ppoż. podczas wykonywania prac związanych z projektowaniem i wykonywaniem elementów wystroju wnętrza,
- formę plastyczną projektowanych elementów wystroju wnętrza,
- projektowanie rozwiązań konstrukcyjnych dotyczących połączeń płaskich i przestrzennych elementów wystroju wnętrza,
- stosowanie różnych materiałów i surowców w aranżacji i wystroju wnętrza,
- wykonywanie płaskich i przestrzennych konstrukcji oraz kompozycji elementów aranżacji wnętrza.

Kontrolę poprawności wykonania zadań należy prowadzić w trakcie i po ich realizacji. Uczniowie powinni samodzielnie sprawdzić wyniki swojej pracy przez porównanie z wzorcowo wykonaną czynnością

i według arkusza oceny postępów. Potem kontroli według tego samego wzorca i arkusza oceny postępów dokonuje nauczyciel, biorąc pod uwagę poprawność, jakość i staranność wykonania zadania. Proces sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów, stopnia realizacji celów kształcenia, należy realizować z uwzględnieniem przyjętych kryteriów oraz obowiązującej skali ocen.